ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΟ

THE SCHOOL OF OUR heART

Εκδοση του Καλλιτεχνικού Σχολείου Ηρακλείου, Σχολικό Έτος 2010-2011, Τεύχος 1, Γούρνες Πεδιάδος, Μάιος 2011

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Μ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

“Μόνο αν κάνεις αυτό που αγαπάς είσαι ευτυχισμένος”

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ COMENIUS: ART BUILDS CULTURAL DIVERSITY

Έξι χρόνια... τέχνη

Αναμνήσεις μιας τελειόφοιτης

ΘΕΑΤΡΟ

ΧΟΡΟΣ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

editorial

Όταν αποφάσισα πριν εφτά χρόνια να δουλέψω στο Καλλιτεχνικό Σχολείο Ηρακλείου, ήξερα ότι θα ήταν μια δοκιμασία για μένα, του πόσο μπορούσα σαν άτομο να καλυφθώ από την ολοκλήρωση προσδοκιών και οραμάτων που έτρεφα σαν εκπαιδευτικός χρόνια τώρα . Έτσι μου δόθηκε η αφορμή να διαπιστώσω σαν καθηγήτρια της δημιουργικής γραφής πόσο κοντά μπορεί να είναι η θεωρία με την πράξη στην καθημερινή εκπαιδευτική διαδικασία . Αυτό που πίστευα χρόνια ενδόμυχα , ότι η παιδεία πάνω απ' όλα πρέπει να είναι μια διαδικασία απελευθέρωσης από στεγανά που δεσμεύουν τη διάθεση για μάθηση, έρευνα, πειραματισμό, μπορεί να εφαρμοστεί στην πράξη όταν εκμεταλλευτούμε σωστά τα δεδομένα και προχωρήσουμε αποδεχόμενοι το γεγονός ότι η προσφορά στο χώρο της Παιδείας φαίνεται μακροπρόθεσμα. Πρώτη φορά σαν εκπαιδευτικός είδα να περνάει μια γενιά μαθητών ολοκληρώνοντας τη διαδικασία της γυμνασιακής και λυκειακής εκπαίδευσης σε ένα τέτοιο σχολείο. Αυτό που εισέπραξα όλα αυτά τα χρόνια ήταν η χαρά των παιδιών που ένιωθαν ότι η δημιουργία είναι ένα αγαθό που γίνεται σεβαστό, αφού αναγνωρίζεται η αξία του και αξιοποιείται σε πάρα πολλά επίπεδα. Αυτό φάνηκε για παράδειγμα σε όλες τις θεατρικές παραστάσεις του σχολείου μας που δόθηκαν με μεγάλη επιτυχία καθώς επιβεβαιώθηκε το γεγονός ότι η συλλογική δουλειά, άμα γίνεται με υπευθυνότητα αλλά και συστηματική αξιοκρατική προσέγγιση, αποδίδει τα αναμενόμενα αναβαθμίζοντας το όποιο επίπεδο ζωής διανύουμε. Προωθείται επίσης άμεσα η δυναμική των πολλαπλών αντιστάσεων μέσα από την πρόταση – πρόκληση της τέχνης που οδηγεί σε πολύπλευρες τοποθετήσεις και τελικά λύσεις.

Εννοείται ότι ο θεσμός του Καλλιτεχνικού Σχολείου θα με κάλυπτε και στην περίπτωση που διένυα εκ νέου τη μαθητική μου ζωή, που βλέποντάς τη από κάποια ηλικιακή απόσταση μάλλον αφυδατωμένη και στερημένη από τη χαρά της γνώσης και της δημιουργίας, μπορώ πλέον να την κρίνω .

Έτσι φτάνουμε εδώ στο δικό μας ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΟ που αγγίζει τη ματιά μας, όλων όσων πορευόμαστε με το όραμα της τέχνης που εμπνέει και καθοδηγεί μέσα από την πολλαπλή ελεύθερη έκφραση έχοντας πάντα κάτι να πει και να προτείνει. Το σύνθημά μας: είμαστε ανοιχτοί στους ήχους της καρδιάς που γίνονται τραγούδι, θέατρο, ζωγραφιά, χορός, ομορφιά.

Βασιλική Αλεξάκη

ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΟ

THE SCHOOL OF OUR heART

Διευθύντρια

Καλουδιώτη Μαρία

Υπεύθυνη καθηγήτρια

Παπαδάκη Μαρία , ΠΕ06 (Αγγλικών)

Συντακτική Ομάδα

Μυγδαλιού Ερατώ (Β' Λυκείου), Μπάλλα Άρτεμις (Β' Λυκείου), Μαραγκάκη Εύα (Β' Λυκείου), Βαρδάκη Ολίβια (Β' Γυμνασίου), Δακανάλη Πόλη (Β' Γυμνασίου), Χαλαμπαλάκη Μιλένα (Β' Γυμνασίου), Κρητικού Δήμητρα (Β' Γυμνασίου), Φαρσάρη Ελένη (Β' Γυμνασίου), Μακρυγιαννάκης Μάνος (Α' Γυμνασίου), Αμαργιανιτάκης Γιώργος (Α' Γυμνασίου).

Καλλιτεχνικό Σχολείο Ηρακλείου
Πρώην Αμερικάνικη Βάση Γουρνών
Τηλ : 2810 762 610/ **Φαξ**: 2810 762 610
e-mail: mail@gym-kallitech.ira.sch.gr

Επιμέλεια ύλης: Σοφία Κωνσταντοπούλου
Μοντάζ: Ναυσικά Κωνσταντοπούλου

ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΟ λοιπόν, η πρώτη εφημερίδα της τέχνης και της καρδιάς μας.
7χρόνια προς 8, Καλλιτεχνικό σχολείο Ηρακλείου. Γυμνάσιο και λύκειο.
Χρόνια ενός αλλιώτικου σχολείου και εκπαιδευτικής ζωής. Χρόνια με παιδιά που το αγαπούν πολύ, το νοιάζονται. Χρόνια με παιδιά που μαθαίνουν και εκπαιδεύονται, ενώ συγχρόνως παίζουν θέατρο, ζωγραφίζουν, χορεύουν η χάνονται στο κόσμο του κινηματογράφου. Χρόνια με συναδέλφους που καταθέτουν την ψυχή ,το χρόνο, τις γνώσεις, την εμπειρία τους, που αφήνουν τις λιγότερες ώρες ενός συμβατικού σχολείου και φτάνουν στην πρώην Αμερικάνικη βάση για να γίνουν κομμάτι της ζωής του Καλλιτεχνικού σχολείου. Χρόνια με γονείς που φανατικά το υποστηρίζουν και δεν υπάρχει μέρα που να μην αγωνίζονται να το δουν καλύτερο!
Ένα σχολείο πρότυπο, σχολείο που χαμογελά, που δεν είναι μίζερο! Σχολείο με επιτυχίες σε όλους τους τομείς και της εκπαιδευτικής διαδικασίας και της τέχνης!
Να, η εφημερίδα μας λοιπόν! Στηρίχθηκε από τη υποδιευθύντρια κα Παπαδάκη και ως ιδέα και ως υλοποίηση. Την ευχαριστώ από καρδιάς, όπως και όλους όσους συνέβαλαν στην πρώτη έκδοση.

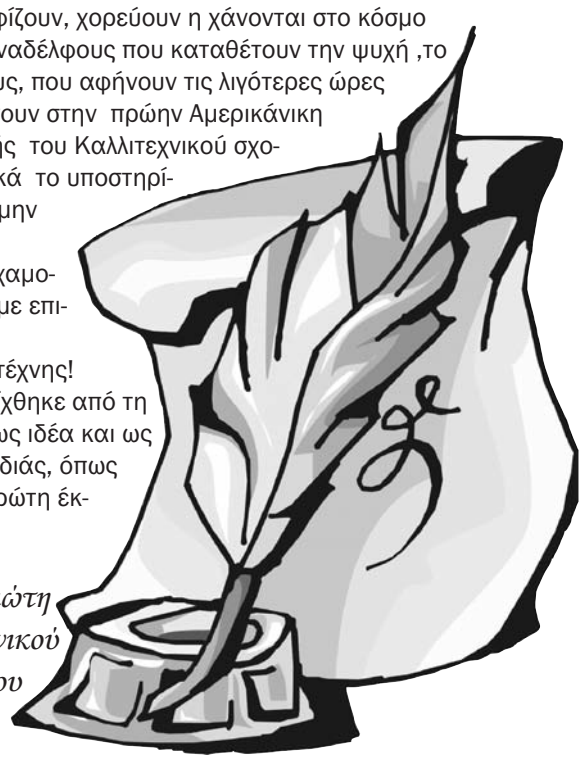

Μαρία Καλουδιώτη
Διευθύντρια Καλλιτεχνικού σχολείου Ηρακλείου

Χορός: Ένα μαγευτικό ταξίδι

"Dance, dance, otherwise we are lost" Pina Bausch

Της Δήμητρας Δασκαλάκη, Μαθήτριας Γ' Λυκείου

Είναι δύσκολο να ορίσουμε με λίγα λόγια την έννοια του χορού, καθώς έχει πολύπλευρες έννοιες και σημασίες για τον κάθε άνθρωπο, ξεχωριστά. Η ψυχή είναι η αρχή της κίνησης, ο χορός είναι κίνηση, έτσι ο χορός είναι η ψυχή, όπου με τη βοήθεια της κίνησης και της δημιουργίας, αρχίζει ένα μαγευτικό ταξίδι προς την ολοκλήρωση και την ικανοποίηση.

Έχοντας μια εμπειρία 14 ετών στο χορό, θα ήθελα να αναφερθώ στη βιωματική μου πορεία. Αρχικά, ο χορός ως παιδί με βοήθησε στο να κατανοήσω το σώμα μου και ιδιαίτερα τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να κινούμαι. Ακόμα, σημαντικό κομμάτι της διδασκαλίας του χορού ήταν η κατανόηση και η αίσθηση της μουσικής και πως με τη βοήθειά της μπόρεσα να ενσωματωθώ σ' αυτό το παιχνίδι, συγχρονίζοντας τη μουσική με την κίνηση. Ως παιδί λοιπόν, 4 έως 7 χρονών, η σχέση μου με τον χορό ήταν πρωταρχική, "μπαίνοντας" θα λέγαμε σ' ένα βασικό παιχνίδι με το χορό, αγαπώντας τον μέρα με τη μέρα πιο πολύ. Στη συνέχεια και βλέποντας ότι ο χορός με ενδιέφερε σοβαρότερα, αποφάσισα να επικεντρωθώ περισσότερο σ' αυτόν, δίνοντάς του περισσότερη σημασία όχι ως απλή εκτόνωση, αλλά ως τέχνη. Αρχικά, άρχισα να παρακολουθώ μαθήματα συχνότερα, βοηθώντας με σ' αυτό το σημείο να βελτιώσω την τεχνική μου, αλλά και την ποιότητα της κίνησής μου. Επιπλέον, ο χορός και οι κινήσεις, ολοένα γινόταν πιο ώριμες και λυρικές. Ο χορός έμπαινε σταδιακά στη ζωή μου, χωρίς ουσιαστικά να το καταλαβαίνω απόλυτα. Έτσι, στην ηλικία των 12 χρονών και μετά, άρχισα να προετοιμάζομαι επαγγελματικά, ώστε να ασχοληθώ με τον χορό σοβαρά, καθώς κατάλαβα πως αυτό που ήθελα να κάνω στην υπόλοιπη ζωή μου είναι να χορεύω και να βοηθήσω όσους ενδιαφέρονται, να προσαρμοστούν σ' αυτή την τέχνη.

Μέσα από τις κινήσεις όλου του σώματος, έχω την ικανότητα να εκφράσω τα συναισθήματά μου, καθώς με τον τρόπο που εκτελώ κάθε φορά κάποια χορογραφία γίνεται εμφανής η διάθεση, αλλά και η ψυχολογία στην οποία βρίσκομαι. Ακόμα, χορεύοντας, αναπτύσσω ακόμα περισσότερο την δημιουργικότητά μου, αφού έρχομαι σε επαφή με άλλα παιδιά, με τα οποία ανταλλάσσουμε απόψεις σε σχέση με το χορό.

Τέλος, χάρη στις αξιόλογες καθηγήτριες τις οποίες είχα όλα αυτά τα χρόνια, κατάφερα να αποκτήσω πειθαρχία, η οποία με βοήθησε στη μετέπειτα ζωή μου, προγραμματίζοντας ευκολότερα τις προτεραιότητες που έχω.

Καταλήγοντας, θα ήθελα να αναφερθώ στο χορό, σαν ένα μαγευτικό ταξίδι, στο οποίο είναι απαραίτητο όλοι λίγο πολύ να ταξιδέψουμε. Γνωρίζεις και κατανοείς ευκολότερα τον εαυτό σου, αλλά και τους άλλους. Για να νιώσεις ικανοποίηση και ένταση, πρέπει να αφεθείς στα βήματα του χορού.

ΜΑΥΡΟΣ ΚΥΚΝΟΣ ********** 8/10

Ας υποθέσουμε ότι ήσασταν μια μπαλαρίνα που πηγαίνει να παίξει στη λίμνη των κύκνων. Είστε τόσο αθώα και φοβισμένη, με αποτέλεσμα να παίζετε υπέροχα τον λευκό κύκνο και να τα κάνετε μπάχαλο στον μαύρο. Τότε κάποια στιγμή μπαίνει μια άλλη χορεύτρια η οποία μόνο τον μαύρο παίζει καλά, κατά τ' άλλα πάει να σας φάει τον ρόλο.

Και τότε αρχίζετε τα πάρε-δώσε μαζί της με αποτέλεσμα ο σπάγκος φαντασίας-πραγματικότητας να γίνεται κομμάτια. Και έχετε και μια μητέρα λες και είναι βγαλμένη από το ΜΙΑ ΝΥΦΗ ΓΙΑ ΤΟ ΓΙΟ ΜΟΥ να αντιμετωπίσετε. Τι θα κάνατε; Αυτά λοιπόν και άλλα τόσα τράβηξε η Ναταλίτσα, η Πόρτμαν και καβάτζωσε το Όσκαρ Α' γυναικείου ρόλου. Ένα πραγματικό αριστούργημα -από έναν τόπο που βγαίνουν όλες οι αμερικανιές του κόσμου- με βάση τη λίμνη των κύκνων. Μόνο που σε αυτή τη λίμνη ο Τσαϊκόφσκι γίνεται Αρονόφσκι και δίνει ρέστα μαζί με τα μετρητά.

Είδος: Ψυχολογικό Θρίλερ
Τόπος: Αμερική
Έτος: 2010
Σκηνοθέτης: Ντάρεν Αρονόφσκι
Παίζουν: Νάταλι Πόρτμαν, Βενσάν Κασέλ, Μίλα Κούνις κ.α.

Μάνος Μακρυγιαννάκης (α' Γυμνασίου)

Είπαν για το χορό

Ο χορός είναι η κρυμμένη γλώσσα της ψυχής.
Martha Graham

Ο χορός είναι η ποίηση του ποδιού.
John Dryden

Χόρεψε για σένα. Αν κάποιος καταλαβαίνει, καλώς. Αν όχι, κανένα πρόβλημα, συνέχισε να κάνεις αυτό που αγαπάς.
Lois Hurst

Το άγγιγμα, η κίνηση, η έμπνευση - αυτό είναι το αληθινό δώρο του χορού.
Aubrey Lynch

Δεν προσπαθώ να χορέψω καλύτερα απ' οποιονδήποτε. Προσπαθώ, μόνο, να χορέψω καλύτερα από τον εαυτό μου.
Mikhail Baryshnikov

Το να μαθαίνεις να περπατάς, σε αφήνει ελεύθερο. Το να μαθαίνεις να χορεύεις, σου δίνει τη μεγαλύτερη ελευθερία απ' όλες, να εκφράζεις τον εαυτό σου, το "είναι" σου...
Melissa Hayden

Το να μας βλέπεις να χορεύουμε, είναι σαν να ακούς τις καρδιές μας να μιλάνε.
Hopi Indian Saying

Ο χορός είναι σαν να ονειρεύεσαι με τα πόδια σου!
Constanze

Η πραγματική έκφραση ενός λαού βρίσκεται στο χορό και τη μουσική του. Τα σώματα ποτέ δε λένε ψέματα.
Agnes de Mille

Το να χορεύεις στρέφει τη ματιά σου στον Παράδεισο, οποιαδήποτε κατεύθυνση κι αν πάρεις.
Sweetpea Tyler

Ο χορός είναι η μόνη τέχνη στην οποία εμείς οι ίδιοι είμαστε το υλικό απ' το οποίο είναι φτιαγμένος.
Ted Shawn, Time, 25 July 1955

Υπάρχουν μικρές στιγμές ευτυχίας, κι ο χορός είναι μία απ' αυτές.
Vicki Baum

Να μιλήσουμε για το χορό; Ο χορός δεν είναι να τον συζητήσεις. Ο χορός είναι να τον χορέψεις.
Peter Saint James

Όταν η Φερό πήγε στον Όλυμπο

Το ταξίδι της “συννεφένιας” προς την... αθανασία

Της Ειρήνης Σταυρακάκη
Μαθήτριας Α’ Γυμνασίου

Στον Όλυμπο επικρατούσε ταραχή. Ο λόγος ήταν ότι η Αθηνά και η Αφροδίτη τσακώνονταν για το τι θα έπρεπε να διαθέτει μια θεά, απαράμιλλη ομορφιά ή απεριόριστη εξυπνάδα και σοφία. Ο Δίας θέλοντας να κατευνάσει τα πνεύματα κάλεσε τις θεές και τους είπε.
- Δώστε μου κάτι δικό σας, κάτι που να αγαπάτε για να δώσω τέλος σε όλο αυτό!
Οι δύο θεές θέλοντας και μη έκαναν ότι τους ζήτησε ο Δίας. Η σοφή Αθηνά υπέδειξε την κουκουβάγια της, σύμβολο σοφίας και εξυπνάδας. Ενώ η όμορφη Αφροδίτη του έδωσε μια τούφα από τα μακριά μαλλιά της.
Τότε ο Δίας , ο παντοδύναμος με το αγέρι έφερε τα σύννεφα κοντά, του πήρε την χρυσή ηλιαχτίδα του ήλιου και μια ανταύγεια του καταγάλανου ουρανού. Τότε η Αθηνά του έδωσε ένα πούπουλο της κουκουβάγιας της. Αυτό αμέσως έσμιξε τα χέρια του και ενώθηκαν όλα μαζί τα στοιχεία που μάζεψε και δημιουργήθηκε ένα βρέφος που το ονόμασαν ΦΕΡΟ, γιατί έφερε την Ειρήνη στον Όλυμπο.
Ήταν όμορφη σαν την Αφροδίτη και έξυπνη σαν την Αθηνά ήταν ο τέλειος συνδυασμός. Οι θεές ανάθρεψαν σωστά την Φερό. Η Αθηνά της δίδαξε όλες τις επιστήμες και η Αφροδίτη πως να είναι φινετσάτη και να διατηρεί τη θεϊκή ομορφιά.
Τα χρόνια κυλούσαν ήρεμα στον Όλυμπο μέχρι τα 20 πρώτα γενέθλια της Φερό, όπου ο Δίας της ανακοίνωσε ότι αν ήθελε να γίνει αθάνατη και να μείνει στον Όλυμπο έπρεπε να αποδείξει την αξία της.
- Αν δεχτείς θα πρέπει να πας στον Άδη να του ζητήσεις την Αδριάνα τη γυναίκα του Δυσέτυχο, της είπε.
Η Φερό αφού το σκέφτηκε καλά αποκρίθηκε.
- Δία παντοδύναμε δέχομαι την δοκιμασία σου, για να παραμείνω στον Όλυμπο.
Αποχώρησε για να ετοιμαστεί. Πήρε το δόρυ της Αθηνάς Παλλάδας και για βοηθό την κουκουβάγια κι από την Αφροδίτη φόρεμα ολομέταξο. Την επόμενη μέρα πήρε το άρμα της με τον Πήγασο και ξεκίνησε για τον τόπο που βασίλευε ο Άδης.
Όταν έφτασε στην πύλη ο Ερμής της άνοιξε την πόρτα και της έδωσε ένα χρυσό κέρμα. Η Φερό προχώρησε με μισή καρδιά αλλά η επιθυμία της να βρεθεί ξανά μαζί με τις θεές της έδινε δύναμη. Όταν έφτασε μπροστά από τον Ποταμό ο βαρκάρης την περίμενε και της έδειχνε την χούφτα του, εκείνη θυμήθηκε το κέρμα του Ερμή και του το έδωσε. Αυτός την πέρασε απέναντι. Καθώς περνούσε από τον ποταμό έβλεπε κάτι σαν τρέϊλερ από την ζωή της. Μετά η Περσεφόνη την οδήγησε στην αίθουσα που βρισκόταν ο Άδης. Εκείνη ευθύς αμέσως με πονηριά άρχισε να τον καλοπιάνει.
- Άδη εσύ άρχοντα του κάτω κόσμου, ήρθα να σου ζητήσω να με αφήσεις να πάρω μαζί μου την Αδριάνα τη γυναίκα του Δυσέτυχου.
Εκείνος της αντιμίλησε.
- Να σε αφήσω να πάρεις μαζί σου, αλλά εγώ τι θα κερδίσω. Θέλω την αστραπή του Δία.
Εκείνη αφού το σκέφτηκε καλά τράβηξε την πιο χρυσή ηλιαχτίδα που της είχε δώσει ο Δίας, από τα μαλλιά της και του την έδωσε λέγοντας του.
- Αν σου δώσω την αστραπή θα με αφήσεις να πάρω την Αδριάνα.
Ο Άδης συμφώνησε και η Φερό έφυγε με την Αδριάνα, ενώ εκείνος κρατούσε μόνο τη χρυσή ηλιαχτίδα της και όχι τον Κεραυνό του Δία. Εκείνη άφησε την Αδριάνα στον άντρα της και εκείνος της έδωσε ένα χρυσό δαχτυλίδι σαν αυτό της Αθηνάς, της Αφροδίτης, του Δία και των άλλων Θεών. Η μικρή συννεφένια (έτσι ήταν το χαϊδευτικό της όνομα) ανέβηκε ξανά στη άμαξά της και πήγε στον Όλυμπο, είπε στον Δία τι συνέβη και εκείνος την καλωσόρισε και διοργάνωσε μια γιορτή προς τιμήν της.

Παράθεμα:
Ο Δυσέτυχος και η Αδριάνα

Ο Δυσέτυχος ήταν ένας θεός που ερωτεύτηκε μια θνητή. Της παρουσιάστηκε σαν άνθρωπος και εκείνη τον αγάπησε. Παντρεύτηκαν και ζούσαν πολύ καλά μέχρι που ο Άδης την έκλεψε και της είπε όλη την αλήθεια. Μετά της ζήτησε να μείνει μαζί του αλλά αυτή αρνήθηκε. Τότε ο Άδης θύμωσε και την φυλάκισε στον κάτω κόσμο. Ο Δυσέτυχος μαράζωσε από τότε, και αν και αθάνατος δεν ήθελε τη ζωή του χωρίς αυτήν.

> “Τα χρόνια κυλούσαν ήρεμα στον Όλυμπο μέχρι τα 20 πρώτα γενέθλια της Φερό, όπου ο Δίας της ανακοίνωσε ότι αν ήθελε να γίνει αθάνατη και να μείνει στον Όλυμπο έπρεπε να αποδείξει την αξία της”

Πως φιλοσοφεί ένας έφηβος το θέατρο;

Της Νεφέλης Σαραντοπούλου
Μαθήτριας Γ’ Γυμνασίου

“Δεν ξέρω, ήταν λίγο ξαφνική η εργασία που μου βάλατε κ. Κωνσταντίνε δεν σταματάτε να με ξαφνιάζετε!”.
Πώς φιλοσοφεί ένα παιδί το θέατρο η πώς το φιλοσοφώ εγώ;
Θέατρο και εφηβεία!
“Ο ηθοποιός όπως και κάθε καλλιτέχνης μοιάζει με κήπο. Δεν ωφελεί να βγάζουμε τα παράσιτα μόνο μια φορά και για πάντα. Τα παράσιτα μεγαλώνουν αυτό είναι φυσικό και πρέπει να ξεριζώνονται. Αυτό είναι φυσικό και αναγκαίο”.
Οφείλω να το εξηγήσω αυτό που γράφω παραπάνω. Το λέω εννοώντας ότι έτσι το βλέπει κάθε έφηβος που ασχολείται, ονομάζοντας «παράσιτα» τα συναισθήματα που κρύβει μέσα του και τα βγάζει βγαίνοντας στη σκηνή.
Εμείς οι έφηβοι δοκιμάζουμε νέους τρόπους επικοινωνίας και αποφορτιζόμαστε από εντάσεις ,αποκτούμε γνώσεις-μαθαίνουμε μέσα από το θέατρο.
Πώς το βλέπω εγώ; Έτσι το βλέπω εγώ!!
Προσωπικά γνωρίζω καλύτερα τον εαυτό μου αλλά και τον υπόλοιπο κόσμο.
Κάποτε μία καθηγήτρια μου είπε “Με το θέατρο ξεπερνάς τον εγωισμό σου δεν υπάρχει πια το εγώ”
Είχε δίκιο...;
Αυτό θα το κρίνω όταν έχω αποκτήσει κι άλλες εμπειρίες ...η αλήθεια είναι πως έχω καταλάβει το ποια είμαι και το τι θέλω. Σημαίνει πως μαθαίνω και αυτό είναι καλό!!
Δεν ξέρω τι άλλο να πω ....
Μέχρι στιγμής αυτό νιώθω και άλλα πολλά που δεν γράφονται σε μία κόλλα από χαρτί. Ελπίζω να μην βγαίνω εκτός θέματος...!
“Το Θέατρο δεν είναι μία διάλεξη, δεν είναι ένα βιβλίο για την φιλοσοφία. Ο μόνος λόγος που υπάρχει είναι για να κάνει τις ιδέες μία πραγματικότητα” είπε ο Πίτερ Μπρούκ {σκηνοθέτης}στην σελίδα “πολιτισμός” σε γνωστή εφημερίδα ...
Αληθεύει;;

"Το θέατρο γεννήθηκε ως γεγονός, ως λειτούργημα"

Δημήτρης Χορν

"Το θέατρο είναι μια ανθρώπινη ανάγκη"

Έλλη Λαμπέτη

"Το θέατρο είναι τέχνη, που έχει ως σκοπό να αναπαραστήσει την ανθρώπινη ζωή"

Ερρίκος Ίψεν

"Το θέατρο είναι το μεγάλο σχολείο των εκλεκτών ανθρώπων κάθε εποχής"

Ναπολέων

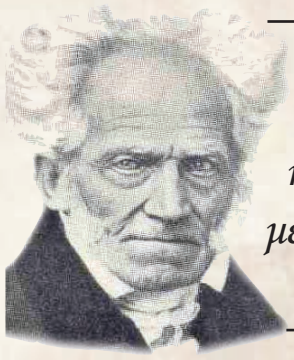

"Η ζωή είναι ένα τεράστιο θέατρο, όπου παίζεται η ίδια τραγωδία με διαφορετικούς τίτλους"

Ερρίκος Σοπενχάουερ

"Υπηρετώ το κοινό, αλλά δεν υποκλίνομαι μπροστά του"

Τζώρτζ Μπ. Σω

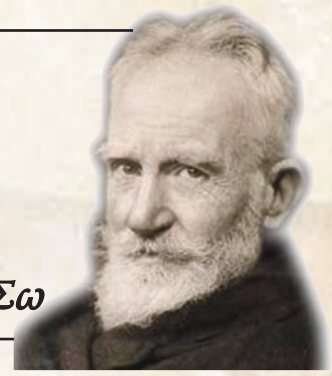

"Η αυλαία είναι η είσοδος στον παράδεισο" **(άγνωστος)**

"Υπάρχει κοινό για κάθε καλό έργο, όταν το δίνεις όπως πρέπει" **(άγνωστος)**

"Όταν αποκοιμιόμαστε στο θέατρο δεν έχει σημασία αν χάνουμε σημαντικά ή ασήμαντα πράγματα. Το ωραίο είναι απλώς ότι κοιμόμαστε"

Ντενέβ Κατρίν

"Το θέατρο είχε γίνει κοσμική εκδήλωση. Φτάνομε στο σημείο να έρχεται να δει το θέατρο η γούνα χωρίς άνθρωπο μέσα"

Σωτήρης Μουστάκας

"Όλος ο κόσμος είναι μια σκηνή θεάτρου"

Ουίλιαμ Σαίξπηρ

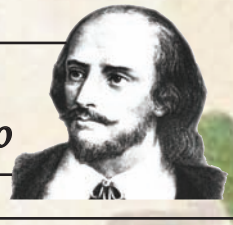

"Πότε, πότε, βρισκόμενος πάνω στην σκηνή μπορείς ν' ακούσεις τον καλύτερο ήχο που μπορεί ν' ακούσει κάθε ηθοποιός. Αυτόν τον ήχο είναι αδύνατον ν' ακούσεις στον κινηματόγραφο ή στην τηλεόραση. Είναι ο ήχος μιας θαυμάσιας, βαθιάς σιωπής, που σημαίνει πως πέτυχες τον στόχο"

Σ. Βίντερς

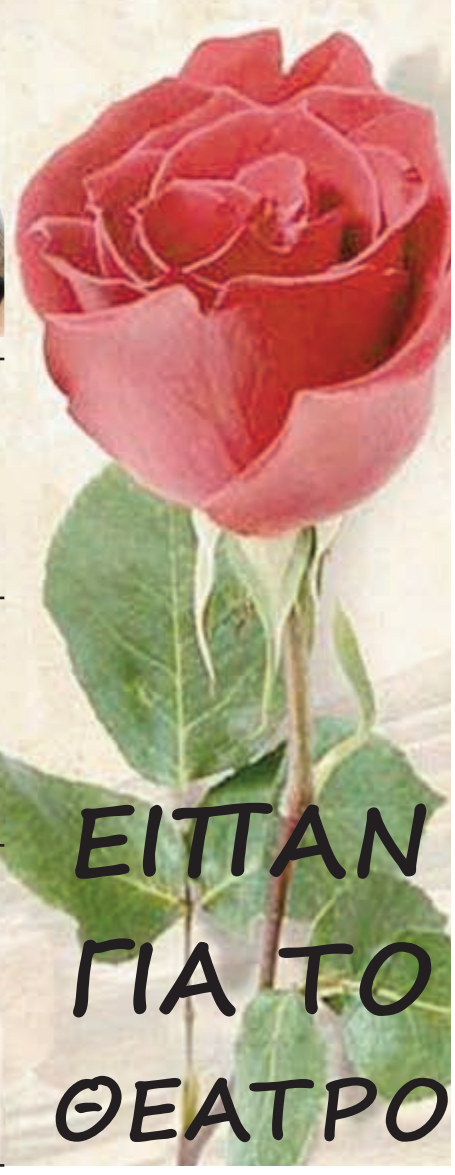

ΕΙΠΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Το πινέλο διώχνει το σκοτάδι

Η σημασία της ζωγραφικής για μία μαθήτρια λυκείου

Της 'Αρτεμις Μπάλλα, Μαθήτρια Β' Λυκείου

Η ζωγραφική για μένα είναι ένας διαφορετικός τρόπος ζωής, μέσα από τον οποίο εκφράζονται διάφορα συναισθήματα και ιδέες. Ανακατεύοντας με τα πινέλα μου διάφορα χρώματα και τοποθετώντας τα στον καμβά, σχηματίζονται με διαφορετικές πινελιές διάφορα σχήματα, φόρμες.

Κάτω από αυτά τα στρώματα χρώματος εμφανίζεται ένας κόσμος, ο δικός μου κόσμος.
Πάνω σε αυτό τον καμβά καταγράφω όλα μου τα συναισθήματα, τις σκέψεις. Το πινέλο για μένα είναι σαν το μαγικό ραβδάκι της νεράιδας που με μια κίνηση εξαφανίζει κακά συναισθήματα και τις άσχημες σκέψεις και δημιουργεί ένα κόσμο μόνο με φώς εξαφανίζοντας το σκοτάδι ξεχειλίζοντας όλα τα ζωηρά χρώματα. Η ζωγραφική για μένα είναι ΑΓΑΠΗ, ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ!

Το χρώμα και το φως ως πηγή αίσθησης από την αρχαιότητα έως σήμερα

Του Θάνου Βιδάκη

Χρωματική εντύπωση ή χρώμα, είναι σύμφωνα με την επιστήμη της εποχής μας, αυτό που γεννιέται από την λήψη ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων με διαφορετικές συχνότητες από τον αμφιβληστροειδή των ματιών μας και την υποδοχή και επεξεργασία τους από τον ανθρώπινο εγκέφαλο. Όταν το φως έρθει σε επαφή με μια επιφάνεια κάποια μήκη κύματος απορροφούνται από αυτή και κάποια αντανακλώνται γεννώντας τις διαφορετικές χρωματικές εντυπώσεις στον άνθρωπο.

ΓΛΩΣΣΑ

Η γλώσσα αναλαμβάνει να οργανώσει σε ένα σύστημα λογικό την απειρία των χρωματικών εντυπώσεων που δημιουργούνται από το φως και συλλαμβάνει η όραση. Το χρώμα στην καθομιλουμένη της εποχής μας νοείται σαν επίθετο χαρακτηριστικό που λαμβάνουν τα αντικείμενα ή ο χώρος γύρω μας, (πράσινο χορτάρι, κόκκινο πανί, γαλανός ουρανός). Θεωρείται αυτονόητος αυτός ο τρόπος και κοινός για όλους. Σύμφωνα όμως με έρευνες και μελέτες επιστημόνων, καθώς και συγκριτικές αναλύσεις σε διαφορετικές γλώσσες, υπάρχουν τεράστιες διαφορές στην αντίληψη και στην πρόσληψη των χρωματικών φαινομένων σε διαφορετικές γλώσσες και πολιτισμούς. Υπάρχουν ή υπήρξαν πολιτισμοί που δένουν στις γλώσσες τους το χρώμα με το χώρο ή χρησιμοποιούν τεράστιο αριθμό λέξεων για να προσδιορίσουν ποιοτικά χαρακτηριστικά των χρωματικών εντυπώσεων. Υπάρχουν γλώσσες που διαθέτουν ελάχιστες λέξεις για την περιγραφή των αποχρώσεων του φάσματος, ή χρησιμοποιούν τις ίδιες λέξεις για να περιγράψουν χρωματικές εντυπώσεις για τις οποίες ο σύγχρονος άνθρωπος με στοιχειώδη παιδεία χρησιμοποιεί πληθώρα λέξεων.
Οι Νεοέλληνες είμαστε τυχεροί γιατί μιλάμε και γράφουμε μια γλώσσα που έχει ενσωματώσει στις ιστορικές της φάσεις όλες τις αλλαγές που έγιναν τα τελευταία 2500 χρόνια και αφορούν το χρώμα και το φως. Τροφοδότησε μάλιστα όλες τις μεγάλες ευρωπαϊκές γλώσσες με φιλοσοφικές και επιστημονικές έννοιες που αποτελούν τη βάση τόσο για τη σημερινή επιστήμη του χρώματος όσο και για την χρήση του στη καθημερινότητα και την τέχνη.
Οι πρώτες γραπτές αναφορές στην Ιστορία του ανθρώπου για το χρώμα σώζονται στην αρχαία Ελληνική γλώσσα. Αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι όπως ο Πλάτωνας και ο Αριστοτέλης αφήνουν εκτεταμένα γραπτά κείμενα στα οποία γίνονται αναφορές στο χρώμα και θέτουν τα θεμέλια για την επιστήμη του χρώματος. Οι έρευνες τους στρέφονται στην αισθητηριακή πρόσληψη του χρώματος και του φωτός από τον άνθρωπο.
Σύμφωνα με τον Πλάτωνα τα τέσσερα βασικά χρώματα αντιστοιχούν στα τέσσερα στοιχεία που συγκροτούν το σύμπαν. Νερό – Γη – Αέρας – Φωτιά.

ΤΕΧΝΗ

Οι έρευνες των φιλοσόφων και οι γενικότερες πολιτιστικές συνθήκες οδήγησαν στην αρχαιοελληνική τετραχρωμία στην ζωγραφική της κλασσικής περιόδου. Λευκό – ώχρα – ερυθρό – μέλαν.
Με αυτές τις τέσσερις χρωστικές και τη χρήση της προοπτικής οι αρχαίοι Έλληνες ζωγράφοι δημιούργησαν έργα τόσο αληθοφανή που ξεγελούσαν ψευδαισθησιακά τους θεατές τους. Με την θεωρία και την εφαρμογή της στις τέχνες, η αρχαία Ελλάδα έθεσε τις βάσεις για την επιστήμη του χρώματος στον δυτικό πολιτισμό. Το σύστημα τετραχρωμίας ισχύει και σήμερα στα σχεδιαστικά προγράμματα του υπολογιστή ή στην τεχνολογία των εκτυπώσεων. Η σύγχρονη οπτική και οι αντιλήψεις για το χρώμα που την συνοδεύουν αποκρυσταλλώθηκε στο δυτικό κόσμο από την περίοδο της Αναγέννησης και μετά, κυριαρχώντας σε όλο τον πλανήτη με την έκρηξη της χρήσης του χρώματος κατά τη βιομηχανική επανάσταση, και μέχρι την εποχή μας, μέσω της τεχνολογικά αναπαραγόμενης εικόνας (φωτογραφία, κινηματογράφος, τηλεόραση, ηλεκτρονικός υπολογιστής). Οι αντιλήψεις που αναπτύχθηκαν για το χρώμα από άλλους μεγάλους πολιτισμούς (Άραβες, Κινέζοι, προκολομβιανοί πολιτισμοί), δεν επηρεάζουν αποφασιστικά την οπτική γλώσσα και το πολιτισμό στην εποχή μας. Αυτή τη στιγμή ο άνθρωπος σε όλο τον πλανήτη βλέπει και μιλάει για το χρώμα έχοντας σαν γλώσσα αναφοράς την Αγγλική.
Στις μέρες μας η πρωτογενής πηγή αισθητηριακών ερεθισμάτων που είναι το φυσικό περιβάλλον, έχει αντικατασταθεί σε μεγάλο βαθμό από το ανθρωπογεννές περιβάλλον των πόλεων και της οθόνης, μπροστά στην οποία περνάμε πολλές ώρες καθημερινά. Ο βομβαρδισμός του σύγχρονου ανθρώπου με προσομοιώσεις ψευδαισθητικές, και η χρωματική ακτινοβολία του ανθρωπογεννούς περιβάλλοντος επηρεάζουν άμεσα τον ψυχισμό και την νόηση του σύγχρονου ανθρώπου.

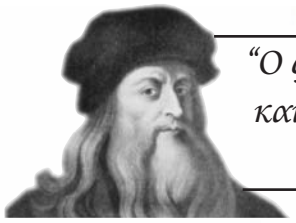

*"Ο ζωγράφος παλεύει
και ανταγωνίζεται με τη φύση"*
Λεονάρντο Ντα Βίντσι

*"Η τέχνη είναι ο μεσίτης εκείνου
του οποίου δεν μπορείς να εκφράζεις"*
Γιόχαν Βόλφγκανγκ Γκαίτε

"Δεν είμαι ζωγράφος"
Μιχαήλ Αγγελος

"Οι μεγάλοι καλλιτέχνες δεν έχουν πατρίδα"
Αλφρέ ντε Μυσσέ

*"Αν μπορούσαμε να ζωγραφίσουμε
με τα χέρια αυτά που βλέπουμε με τα μάτια"*
Ονορέ ντε Μπαλζάκ

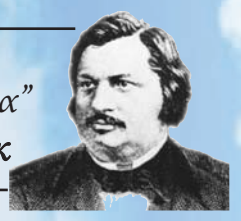

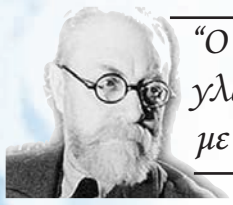

*"Ο μεγάλος ζωγράφος δεν πρέπει να έχει
υλώσσα, για να εκφράζει τον εαυτό του μόνο
με το πινέλο"*
Ανρί Ματίς

*"Τέχνη δεν είναι να απεικονίζουμε τα
ωραία πράγματα, αλλά να απεικονίζουμε
ωραία τα πράγματα"*
Εμμάνουελ Καντ

*"Λίγοι είναι εκείνοι που καταλαβαίνουν από
πίνακες. Οι υπόλοιποι είτε καμώνονται
ότι καταλαβαίνουν, ή δεν καταλαβαίνουν
τίποτα"*
Ράντγιαρντ Κίπλινγκ

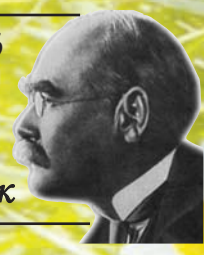

"Οι καλές τέχνες, όταν αποχωρίζονται από την Αλήθεια, θα φτάσουν, σίγουρα, στον παραλογισμό, αν δεν πεθάνουν"
Τόμας Καρλάιλ

"Η ζωγραφική είναι η σιωπηλή ποίηση και η ποίηση είναι ζωγραφική με το χάρισμα του λόγου"
Σιμωνίδης ο Κείος

*«Όποιος έχει πλούσια αισθήματα,
ζωγραφίζει και καλύτερα.»*
Αλεξάντερ Πόουπ

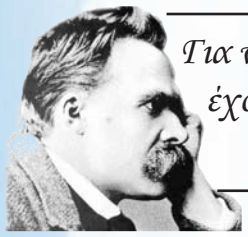

*Για να μην καταστραφούμε από τη γνώση,
έχουμε την Τέχνη.*
Φρέντερικ Νίτσε

*"Δεν είναι η ποιότητα της πρώτης ύλης που
κάνει την τέχνη, είναι η τέχνη που δίνει
ποιότητα στην πρώτη ύλη"*
Βασίλης Ραφαηλίδης

*"Τέχνη είναι η αδιάκοπη προσπάθεια να
συναγωνιστούμε την ομορφιά των λουλου-
διών, χωρίς ποτέ να το κατορθώνουμε"*
Μαρκ Σαγκάλ

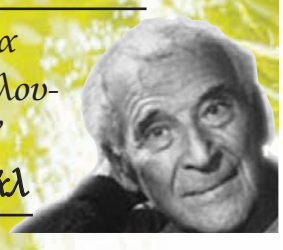

*"Η τέχνη είναι ένα ψέμα που μας
βοηθάει να δούμε την αλήθεια"*

*"Υπάρχουν ζωγράφοι που κάνουν
τον ήλιο να φαίνεται σαν κίτρινη
κηλίδα και ζωγράφοι που κάνουν
μια κίτρινη κηλίδα να φαίνεται
σαν ήλιος"*

*"Όλοι θέλουν να καταλάβουν τη
ζωγραφική. Γιατί δεν προσπαθούν
να καταλάβουν το κελάηδημα των
πουλιών; Τους αρέσει η νύχτα, ένα
λουλούδι, τόσα πράγματα γύρω τους,
χωρίς να τα καταλαβαίνουν. Γιατί
πρέπει οπωσδήποτε να καταλάβουν
τη ζωγραφική;"*
Πάμπλο Πικάσσο

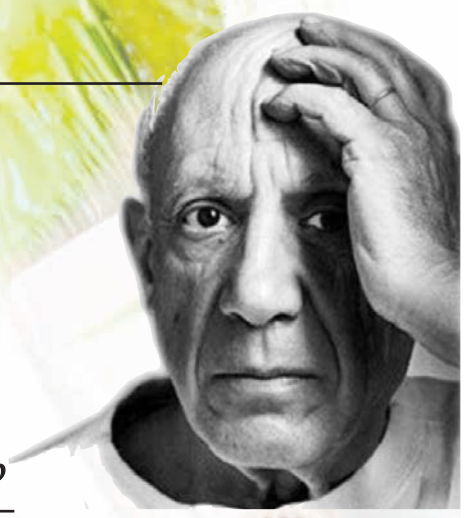

ΕΙΠΑΝ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Έξι χρόνια φοίτησης στο

“Όσες ζωές κι αν ζήσω δεν είναι αρκετές για ν’ αλλάξω τα

Της Εύης Καρβουνάκη
Μαθήτριας Γ’ Λυκείου

Μια μέρα διαβάζοντας την εφημερίδα έμαθα πως το Καλλιτεχνικό Σχολείο Ηρακλείου ιδρύθηκε το 2003 και λειτούργησε για πρώτη φορά το Σεπτέμβρη του 2004. Πρώτη χρονιά και οι εγγραφές ήταν μόλις 18! Την επόμενη αποφάσισα να γίνω κι εγώ μαθήτρια του σχολείου αυτού και με τον καιρό μπόρεσα να ξεχωρίσω τις ειδικότητες και το παιδικό μου μυαλό να κατανοήσει την ιδιόρρυθμη λειτουργία του! Εικαστικών, θεάτρου-κινηματογράφου και χορού. Ωραία! Πρώτη μέρα πήγα με τους γονείς μου και δεν γνώριζα κανέναν... Ήμασταν όλοι αμήχανοι και χαμογελούσαμε γλυκά προσπαθώντας να κάνουμε καινούριους φίλους. Ο χώρος του σχολείου; Μια μικρή αίθουσα στην άκρη της αυλής του Λυκείου Γουβών και ένα μικρό γραφειάκι, αυτό της διεύθυνσης. Γνώριμα πρόσωπα όλα, αλλά και συνάμα τόσο άγνωστα. Πίσω από αυτά κρυβόταν ένας ολόκληρος κόσμος, μια διαφορετική ιστορία, αλλά αυτό που μας ένωνε ήταν η αγάπη μας για την τέχνη και η απεριόριστη δίψα μας να μάθουμε περισσότερα σχετικά με το αντικείμενο που θέλουμε να ακολουθήσουμε.

Οι πρώτες μέρες πέρασαν, ενώ κάναμε μάθημα όλη η πρώτη γυμνασίου σε μια μεγάλη αίθουσα εικαστικών. Αυτό που θυμάμαι πολύ χαρακτηριστικά ήταν η «κόντρα» που είχαμε η Πρώτη και η Δευτέρα γυμνασίου, καθώς οι μεν ζήλευαν τους δε. Πόσο δύσκολο είναι να έχεις συνηθίσει μόνος σου και ξαφνικά να μπερδεύονται στα πόδια σου μερικά «μικρά»! Πάντως εγώ δεν θα ξεχάσω ποτέ την Ειρήνη, το Μανώλη, τον Ορέστη, το Γιώργο, την Έφη των εικαστικών τεχνών, και αργότερα το Ζαχαρία, τη Χρύσα, τη Μανουέλα, την Αλεξάνδρα, την Εύα, την Πόπη και τη Χρύσα του χορού, και το Γιάννη, το Στέλιο, τον Νώντα, το Σωκράτη, το Μάριο, το Χρήστο και τον Αλέξη του θεάτρου-κινηματογράφου. Κι έτσι, πέρασε η πρώτη χρονιά και η πρώτη ουσιώδης επαφή της μιας τάξης με την άλλη έγινε στην πρώτη μας εκδρομή στα Χανιά. Το λεωφορείο διώροφο και όλοι μαζί μια παρέα να τραγουδάμε! Επιπλέον, η πρώτη μας κοινή παράσταση στο τέλος του σχολικού έτους. «Πώς να ζωγραφίσω μάνα το πρόσωπο σου;» Χαμός στα παρασκήνια, τρεχάματα να ντυθούμε, να βαφτούμε, να φτιάξουμε τα μαλλιά μας, τσακωνόμασταν, τα ξαναβρίσκαμε, επαναλαμβάναμε τα λόγια μας, τα τραγούδια, τα χορευτικά και μέσα σε αυτόν τον πανζουρλισμό καταφέραμε να φέρουμε εις πέρας την παράσταση, που, κατά γενική ομολογία, (όχι πως θέλω να το παινευτώ) ήταν εξαιρετική! Και φυσικά κανείς μας δεν θα ξεχάσει την πρώτη συμμετοχή του σχολείου μας σε καλλιτεχνικό διαγωνισμό, με αυτήν στους περιφερειακούς αγώνες Κρήτης. Πρώτο βραβείο στον κλασικό χορό και πρώτο στο σύγχρονο... Πόσο περήφανοι νιώσαμε όλοι με τα κορίτσια μας! Και φυσικά, ο Ορέστης με το Τρίτο Βραβείο στη ζωγραφική στο διαγωνισμό «Όνειρα και ιδανικά». Πώς κατάφερα σε μια παράγραφο να περιγράψω την πρώτη μου χρονιά στο Καλλιτεχνικό Σχολείο Ηρακλείου, ούτε εγώ δεν ξέρω! Και γνώρισα καθηγητές που είναι μέχρι σήμερα εδώ και στηρίζουν το σχολείο μας με όλες τους τις δυνάμεις... Κι αυτοί είναι η διευθύντρια Μαρία Καλουδιώτη, η Αλεξάκη Βασιλική, ο Σαριδάκης Μανώλης (που με έχει από μικρό κοτοπουλάκι να ζωγραφίζω κι έχω γίνει πια ολόκληρη κότα!), η Παπαδάκη-Πλουμίδου Ρενή, η Χατζάκη Γιούλη, η Αλατσάκη Ευανθία και ο Τσαγκαράκης Νίκος.

Στη Δευτέρα γυμνασίου παρατήρησα αρκετές ανακατατάξεις, και ίσως να ήταν η χειρότερή μου χρονιά σε όλο το γυμνάσιο και το λύκειο. Πολλά παιδιά έφυγαν γιατί δεν άντεξαν την πίεση και ήρθαν καινούρια στην πρώτη για να ταράξουν τα πράγματα και να νιώσω και εγώ και οι συμμαθητές μου, όπως ένιωσαν και οι προηγούμενοι την περασμένη χρονιά. Αλλά τα αρνητικά μου συναισθήματα κάπως καλυτέρεψαν με τις πρόβες για το επόμενό μας θεατρικό και με την πρώτη μας εκδρομή εκτός Κρήτης, στην Αθήνα. Όσον αφορά τις πρόβες, αυτές είχαν να κάνουν με την καλοκαιρινή μας εκδήλωση στην Πλατεία Ελευθερίας, με τίτλο «Για όλα φταίνε τα κουνέλια». Ενώ, όσον αφορά την εκδρομή, λίγα ήταν τα παιδιά κι έτσι εμείς και η Τρίτη (πλέον) γυμνασίου πήγαμε παρέα... Μέσα σε όλα που κάναμε (ως τα μικρά που δεν είχαν δει ποτέ στη ζωή τους την Αθήνα), επισκεφθήκαμε το Καλλιτεχνικό Σχολείο στο Γέρακα. Αντικρίσαμε το καλοφτιαγμένο σχολείο τους, το μεγάλο κτίριο, την έκθεση ζωγραφικής στους διαδρόμους, την τεράστιά τους αυλή και παράλληλα ακούγαμε τα προβλήματά τους που μας φαίνονταν τόσο ασήμαντα μπροστά στα δικά μας. Δεν είχαμε ακόμη μόνιμο κτίριο και κάναμε μάθημα στις αίθουσες των ΙΕΚ, δεν είχαμε αυλή περιφραγμένη, δεν είχαμε παραπάνω χώρο ούτε καν για μια έκθεση ζωγραφικής... Σαφώς είχαν προβλήματα, μα όταν μας μίλησαν για τα προβλήματα λειτουργίας τα οποία είχαν να κάνουν με την μεταφορά του κτιρίου σε άλλο οικόπεδο, μας έπεσαν τα μαλλιά... Και το ηθικό δίδαγμα αυτού: «Υπάρχουν και καλύτερα... Υπάρχουν και χειρότερα, όμως...»

Έπειτα, επισκεφθήκαμε την Ακρόπολη, και τέτοιο ενθουσιασμό, τέτοια τιμή, τέτοιο θαυμασμό δεν ένιωσα ποτέ άλλοτε στη ζωή μου. Χορέψαμε και τα τσιφτετέλια μας, όπως επιβάλλει κάθε τριήμερη εκδρομή, τραγουδήσαμε και στο πλοίο για το γυρισμό πέσαμε όλοι σε λήθαργο από την κούραση! Ε, από τότε γίναμε αχώριστοι και συσπειρωθήκαμε ενάντια στις ελλείψεις και τα προβλήματα του σχο

> “Από την πρώτη γυμνασίου, ως και την Τρίτη λυκείου που έφτασα φέτος, θυμάμαι να διαδηλώνω για τα ίδια αιτήματα, τα οποίο εκπληρώνονταν πρόσκαιρα και όχι μακροπρόθεσμα. Βεβαίως, φέτος το κτιριακό πρόβλημα λύθηκε κάπως, όμως δεν είχαμε ρεύμα και νερό και συνεπώς ούτε θέρμανση”

Πρώτο βραβείο χορού το 2005 στο Σύγχρονο χορό στους Περιφερειακούς Καλλιτεχνικούς Αγώνες.

Πρώτο βραβείο το 2008 στους Περιφερειακούς Καλλιτεχνικούς Αγώνες για την παράσταση “Για όλα φταίνε τα κουνέλια”.

Καλλιτεχνικό Ηρακλείου

χρόνια που έζησα φοιτώντας στο συγκεκριμένο σχολείο

> “Στείλαμε ηλεκτρονικά μηνύματα σε όλες τις εφημερίδες, δημοσιεύσαμε άρθρα, πήραμε τηλέφωνα, όμως κανένας δεν ενδιαφέρθηκε και κανένας δεν μας πόνεσε. Ποτέ δεν θα το καταλάβω αυτό. Κάνω κάτι που αγαπώ και το κράτος κάνει τα πάντα για να με αποτρέψει από να το κάνω”

λείου μας. Γυρίζοντας, μιλήσαμε σε εφημερίδες, βγήκαμε σε ραδιόφωνα για να κάνουμε γνωστό στον κόσμο της πόλης μας το σχολείο και τις ελλείψεις του, ενώ και ταυτόχρονα κάναμε πρόβες για το καινούριο μας θεατρικό. Σχεδόν όλοι οι φορείς της πόλης μας ήταν εκεί, κάθονταν στις θέσεις απέναντι από την αυτοσχέδιά μας σκηνή. Ένας-ένας που περνούσε σταματούσε με απορία για το τι κάνουμε κι έτσι μαζεύτηκε τόσος κόσμος, ώστε όλοι βάλαμε τα δυνατά μας για να τον ικανοποιήσουμε και να του περάσουμε το μήνυμα της παράστασης που είχε θέμα το ρατσισμό: Να πάρουν θάρρος όσοι υφίστανται το ρατσισμό και οι ρατσιστές να αναλογιστούν τις πράξεις και τη συμπεριφορά τους. Κι έτσι έκλεισε κι άλλη μια χρονιά του γυμνασίου, με πολλή διάβασμα, πολλή συγκίνηση και κόσμο που άρχισε να προβληματίζεται.

Η επόμενη σχολική χρονιά ήταν αυτή του 2007-2008 και με βρήκε στην τελευταία τάξη του γυμνασίου. Οι μεγαλύτεροι είχαν μείνει πλέον οι μισοί από όσοι ήταν και η καινούρια πρώτη τάξη του γυμνασίου δεν είχε αίθουσα... Έτσι με το «καλημέρα σας» η σχολική χρονιά ξεκίνησε με καταλήψεις διότι η αδιαφορία των κρατικών φορέων ή η ανικανότητα τους ή οτιδήποτε άλλο ήταν αυτό, είχε φτάσει τον κόμπο στο χτένι και για αυτό χρησιμοποιήσαμε το μοναδικό και έσχατό μας όπλο. Θυμάμαι τη Νομάρχη που μας επισκέφτηκε μαζί με τους συμβούλους της και για πολλή ώρα διαπραγματευόμασταν και ψάχναμε για λύσεις στο σημαντικότερό μας πρόβλημα, που δεν ήταν άλλο από το κτιριακό. Μας υποσχέθηκε πως θα μας παραχωρήσει το κτίριο «ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΙΡΗΝΗ» που βρισκόταν στη βάση Γουρνών. Ως τα Χριστούγεννα είχαμε κάνει και τη μετακόμιση και προσαρμοστήκαμε εύκολα θα έλεγα.

Αυτό που έμεινε στη μνήμη και δεν έχει σβήσει ακόμη, ήταν η πρώτη μου συμμετοχή με το σχολείο σε διαγωνισμό σύγχρονου θεάτρου. Όλοι συμμετείχαμε, είτε ανήκαμε στην ειδικότητα του θεάτρου είτε όχι, είτε στην ειδικότητα του χορού είτε όχι, αρκεί που θέλαμε να συμμετέχουμε. Οι πρόβες γίνονταν όλο και πιο εντατικές ώσπου έφτασε η μέρα να ταξιδέψουμε στα Χανιά για να παρουσιάσουμε το έργο μας. Αυτό ήταν το «Για όλα φταίνε τα κουνέλια» με ορισμένες μικρές πινελιές ανανέωσης, ώστε το έργο να προσαρμοστεί στα πλαίσια του διαγωνισμού. Μάλιστα, τα περισσότερα κομμάτια τραγουδιών τραγουδήθηκαν ζωντανά, και επιπλέον είχαμε και ζωντανή μουσική με τον Αλέξη, το Χρήστο και το Γιάννη από την πρώτη λυκείου. Οι περιφερειακοί αγώνες σύγχρονου θεάτρου έγιναν σε έναν χώρο στον οποίο δεν είχαμε ξαναδουλέψει και αυτό μας άγχωσε αρκετά. Κουράγιο, βέβαια, έδιναν οι λίγοι καθηγητές που μας βοηθούσαν να αλλάξουμε στα παρασκήνια, οι λίγοι συγγενείς και η διευθύντρια που ήταν στον εξώστη και ρύθμιζε τα φώτα! Η μουσική ξεκίνησε και με μια ματιά ο ένας στον άλλο πήραμε θάρρος και βγήκαμε στη σκηνή μπροστά στην επιτροπή των κριτών μας. Όταν τελείωσε η παράσταση καθίσαμε κάτω στη σκηνή και συζητήσαμε με τους κριτές μας για την παράσταση, έπειτα πήγαμε για φαγητό, το οποίο δεν κατέβαινε από τον οισοφάγο λόγω του προηγούμενού μας άγχους, και ορισμένα παιδιά επισκεφτήκαμε ως καλεσμένοι τον τηλεοπτικό σταθμό ΚΥΔΩΝ όπου μιλήσαμε για την παράστασή μας. Θα ήθελα με μεγάλη μου χαρά να μοιραστώ μαζί σας το γεγονός ότι πήραμε το Πρώτο βραβείο! (Εεε... Καλά τώρα...)

Προς τα τέλη της σχολικής χρονιάς, πασχίσαμε να βγάλουμε σε πέρας τις πρόβες για την καινούρια μας παράσταση «Κρήτη... Αυτός ο κόσμος ο μικρός, ο μέγας», συμμετέχοντας στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα Comenius. Είχαμε λίγο χρόνο για προετοιμασία, ωστόσο το αγαπημένο μου κομμάτι ήταν αυτό που δοκιμάζαμε ρούχα και κοστούμια άλλης εποχής. Και το ακόμη πιο αγαπημένο μου ήταν όταν πριν την παράσταση είχαμε έναν κομμωτή που μας χτένιζε και τον Αλέξανδρο από την τάξη μου που μας έβαφε «μινωικά». Η παράσταση έγινε σε ένα μικρό ανοιχτό αμφιθέατρο στο Αρκαλοχώρι. Ήταν βράδυ, ο κόσμος πολύς, η μουσική επιβλητική και η ατμόσφαιρα απερίγραπτη. Τα στοιχεία του νερού, του αέρα, της γης και της φωτιάς συνέβαλλαν κατά τέτοιον τρόπο στην ατμόσφαιρα, ώστε το αποτέλεσμα ήταν πολύ καλό, και οι καλεσμένοι μας από τις άλλες χώρες ήταν πολύ ευχαριστημένοι.

Και με αυτόν τον τρόπο έκλεισε ένα μεγάλο κεφάλαιο στη ζωή μας, τελειώσαμε το γυμνάσιο, έχοντας αποκομίσει χίλιες δυο εμπειρίες, που θα μείνουν ανεξίτηλες για πάντα στη μνήμη αλλά κυρίως στην καρδιά μας. Πολλοί από εμάς έφυγαν για λύκεια γενικά, ΕΠΑΛ, όπως συνέβη και με τους παλαιότερους, ενώ παραμείναμε περίπου οι μισοί. Η προσαρμογή ήταν δύσκολη, θα έλεγα. Τα πράγματα στο λύκειο σοβάρεψαν αρκετά, κι όχι μόνο αυτό, αλλά τα δυο τμήματα έγιναν ένα, κι έτσι έπρεπε να γνωριστούμε καλύτερα με τους «νέους» συμμαθητές. Οι δυσκολίες ξεπεράστηκαν, δύσκολα, μετά από ένα μαλλιοτράβηγμα κι έναν τεράστιο τσακωμό μεταξύ μας, με τον οποίο όταν συζητάμε τώρα, σκάμε στα γέλια και μετανιώνουμε που χάσαμε χρόνο από τη ζωή μας για αυτό! Το σχολείο μας συμμετείχε σε έναν ακόμη διαγωνισμό σύγχρονου χορού, Πανελλήνιο, στον οποίο κατέκτησε επάξια το δεύτερο Βραβείο. Επιπλέον, την ίδια χρονιά, το 2009, συμμετείχε και με το θέατρο, παρουσιάζοντας ξανά το «Κρήτη... Αυτός ο κόσμος ο μικρός, ο μέγας», με τον τίτλο «Το Ταξίδι», με μια ανα

ΓΥΡΙΣΤΕ ΣΕΛΙΔΑ

2010: Στη μνήμη του Αλέξη Γρηγορόπουλου.

2008: Παράσταση στο Αρκαλοχώρι, στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού προγράμματος Comenius με την παράσταση “Κρήτη... Αυτός ο κόσμος, ο μικρός, ο μέγας”.

Έξι χρόνια στο Καλλιτεχνικό

δρομή στη μινωική Κρήτη. Στον διαγωνισμό αυτό, πήραμε το Τρίτο βραβείο... Επιπλέον, μας επισκέφθηκε η εξαιρετική συγγραφέας Ισμήνη Καπάνταη.

Πήγαμε και την εκδρομούλα μας την τριήμερη στην Πάτρα, τους Δελφούς, το Ναύπλιο, την Επίδαυρο... Κατάνυξη στο θέατρο της Επιδαύρου. Κάναμε και το πείραμα με το κέρμα για να ελέγξουμε την ακουστική του. Πολύ όμορφα.

Το 2009, συνέβη κατά την περίοδο των εξετάσεων ένα γεγονός που με συγκλόνισε πάρα πολύ. Αποφεύγω να μιλώ για αυτό, όμως εφόσον μιλώ με τη δική μου ματιά για το πώς πέρασα τα χρόνια μου στο Καλλιτεχνικό, αναφερόμενη στα συναισθήματά μου με ειλικρίνεια, θα ήταν παράλειψη να μην μιλήσω για αυτό. Ένας πρώην συμμαθητής μας, ο Σωκράτης, στις 27 του Μάη, τράκαρε με τη μηχανή του και σκοτώθηκε. Μόλις το έμαθα δεν το πίστευα. Πήγα στο σπίτι του, του άφησα μια λευκή ανθοδέσμη. Οι εικόνες στο μυαλό μου είναι συγκεχυμένες. Το μόνο που θυμάμαι είναι αυτό το «γιατί» και οι λιποθυμίες. Ήταν ένα «γιατί» τόσο μεγάλο. Γιατί σε εκείνον, γιατί για ένα τόσο καλό παιδί που από το στόμα το δικό του δεν είχα ακούσει ποτέ, ποτέ κακιά κουβέντα. Γιατί για ένα τόσο όμορφο παιδί, με τόσο όμορφα μάτια. Μετά θυμάμαι αγκαλιές. Ήμασταν όλοι αγκαλιά και κλαίγαμε. Όλο το σχολείο εκεί. Και οι παλιοί και οι καινούριοι και αυτοί που είχαν φύγει. Ένα τέτοιο γεγονός είχε συνέπειες στη σκέψη όλων. Μας έκανε να δούμε τη ζωή αλλιώς. Δεν ξέρω για τους άλλους, για μένα είναι κάτι χαραγμένο βαθιά και όλοι θυμόμαστε με αγάπη. Γιατί μόνο με αγάπη μπορούμε για έναν τέτοιον άνθρωπο. Και περηφάνια που είχαμε την τύχη να τον γνωρίσουμε και να συναναστραφούμε μαζί του.

Η Δευτέρα λυκείου μας βρήκε απροετοίμαστους. Κατευθύνσεις, πανελλήνιες, όλα μέσα στο μυαλό κουβάρι. Να σημειωθεί ότι ήμασταν ακόμη στο κτίριο Ειρήνη. Έφυγε ακόμη μια συμμαθήτριά μας, η Ελίνα, για σχολείο στην Αθήνα. Όλα τα ίδια; Δεν ξέρω... Μεγαλώσαμε. Το έβλεπα. Κι όχι μόνο στο σώμα, αλλά και στο μυαλό. Ωριμάσαμε, αρχίσαμε να συζητάμε για άλλα θέματα, πιο ουσιαστικά και δεθήκαμε σαν τάξη όσο ποτέ άλλοτε. Συμμετείχαμε σε προγράμματα, ταξιδέψαμε και διευρύναμε τους ορίζοντές μας. Βέβαια, συμμετείχαμε ξανά σε πορείες και κάναμε και κατάληψη, διότι οι νέοι μαθητές της πρώτης γυμνασίου δεν είχαν αίθουσα. Δεν θα ήταν υπερβολικό να πω πως κάναμε μάθημα στο δασάκι δίπλα από το σχολείο μας. Δημοσιογράφοι και κανάλια ήρθαν σε εμάς, εμφανιστήκαμε ακόμη και στη ΝΕΤ. Το πρόβλημα όμως με το σχολείο μας ήταν πως δεν βρισκόταν μια λύση γενική, κάθε χρόνο τα ίδια προβλήματα. Αίθουσες, σίτιση, μεταφορά, καθηγητές ειδικοτήτων. Και μέχρι να λυθούν, έφταναν τα Χριστούγεννα. Κι αφού δεν είχαμε αυτά τα βασικά, πώς λειτουργούσαμε σαν σχολείο; Μα, μας ένωνε η αγάπη μας για την τέχνη. Και κανένα πρόβλημα δεν ξεπερνούσε την ενότητα αυτή.

Δεν θα έλειπε και η συμμετοχή μας σε διαγωνισμό, ούτε φέτος. Κερδίσαμε το Πρώτο και το Τρίτο Βραβείο στον πανελλήνιο διαγωνισμό «Ζωγράφισέ μου ένα δικαίωμα». Και τα παιδιά ταξίδεψαν στην Αθήνα, για να διεκδικήσουν συμμετοχή με τα έργα τους στον πανευρωπαϊκό διαγωνισμό.

Λόγω κρίσης οικονομικής δεν είχαμε τη δυνατότητα να πάμε φέτος εκδρομή. Ωστόσο, οργανώσαμε όλοι μαζί ένα πασχαλινό παζάρι, με

> “Όσες απογοητεύσεις κι αν πέρασα εξ αιτίας της αδιαφορίας ορισμένων, είμαι πολύ χαρούμενη που γνώρισα τέτοιους ανθρώπους με τέτοιο ήθος”

λαμπάδες, κοσμήματα και λιχουδιές στο χώρο του σχολείου. Μας ενίσχυσαν όλοι οι μαθητές και οι καθηγητές, κι έτσι γνωρίσαμε από κοντά για τρεις μέρες τα Χανιά... Πήγαμε μαζί με την τότε Τρίτη γυμνασίου, και παρ' όλο που στην αρχή γκρινιάζαμε, περάσαμε πολύ όμορφα... Μόλις γυρίσαμε, ξεκινήσαμε ετοιμασίες για την παράστασή μας: «Όλα τριγύρω αλλάζουνε... Κι όλα τα ίδια μένουν!». Στην οποία συμμετείχε και το Μουσικό Σχολείο Ηρακλείου.

Και τόσο γρήγορα πέρασε η χρονιά, που κανείς δεν το κατάλαβε. Το καλοκαίρι μου ήταν γεμάτο με μαθήματα και φροντιστήρια για την προετοιμασία μου για τις πανελλαδικές εξετάσεις. Και ο Σεπτέμβρης με βρήκε απογοητευμένη, διότι δεν πολυευχαριστήθηκα. Ωστόσο, με τους αγαπημένους μου συμμαθητές ξεκινήσαμε τις κινητοποιήσεις για την επίλυση των προβλημάτων του σχολείου, που κάθε χρόνο παρέμεναν τα ίδια. Μαζί με το Μουσικό Σχολείο, κάναμε κατάληψη στα κτήριά μας. Εμείς για άλλη μια χρονιά μεταφερθήκαμε στις λυόμενες αίθουσες στην αυλή του πρώην Μουσικού. Πραγματοποιήσαμε μια πορεία και τα δύο σχολεία και με κιθάρες και τραγούδια, διαδηλώσαμε. Από την πρώτη γυμνασίου, ως και την Τρίτη λυκείου που έφτασα φέτος, θυμάμαι να διαδηλώνω για τα ίδια αιτήματα, τα οποίο εκπληρώνονταν πρόσκαιρα και όχι μακροπρόθεσμα. Βεβαίως, φέτος το κτιριακό πρόβλημα λύθηκε κάπως, όμως δεν είχαμε ρεύμα και νερό και συνεπώς ούτε θέρμανση. Μερικά παιδιά έρχονταν στο σχολείο με κουβέρτες. Παρ' όλη τη δημοσιότητα που πήρε το θέμα, κανένας μα κανένας υπεύθυνος δεν ανέλαβε την ευθύνη και δεν φρόντισε για το σχολείο μας. Στείλαμε ηλεκτρονικά μηνύματα σε όλες τις εφημερίδες, δημοσιεύσαμε άρθρα, πήραμε τηλέφωνα, όμως κανένας δεν ενδιαφέρθηκε και κανένας δεν μας πόνεσε. Ποτέ δεν θα το καταλάβω αυτό. Κάνω κάτι που αγαπώ και το κράτος κάνει τα πάντα για να με αποτρέψει από να το κάνω.

Τα Χριστούγεννα οργανώσαμε το παζάρι μας, και η συμμετοχή ήταν μεγαλύτερη από το αναμενόμενο. Έτσι συγκεντρώσαμε χρήματα για την φετινή μας εκδρομή. Πάντως, η φετινή χρονιά ήταν μια χρονιά γεμάτη άγχος και νεύρα. Γεμάτη μαθήματα και διαγωνίσματα. Τσακωνόμασταν πολλές φορές για λόγο ασήμαντο και το κεφάλι μας ήταν πάντοτε χωμένο σε ένα βιβλίο. Δεν βγήκαμε πολύ σαν τάξη, μόνο μια δυο φορές για φαγητό. Η ιστορία, τα αρχαία, τα λατινικά ήταν συνεχώς μέσα στο μυαλό μου, αφού πολλές φορές στον ύπνο μου έκλεινα ρήματα ή έλεγα κομμάτια από βιβλίο της ιστορίας «Οι ραγδαίες εξελίξεις που σημειώθηκαν στον οικονομικό τομέα...». Πολλά βράδια έβλεπα όνειρα, στα οποία δεν έγραφα καλά σε ένα διαγώνισμα, έβγαινα εκτός θέματος στην έκθεση και τέτοια... Και πάντα κλάματα και πολλή πίεση, είτε όταν ήμουν ξύπνια, είτε όταν κοιμόμουνα.

Μετά από πολύ συζήτηση, αποφασίσαμε να πάμε πενταήμερη εκδρομή... κρουαζιέρα. Ήταν μια πενθήμερη εκδρομή πραγματικά... αξέχαστη! Από το ξεκίνημά της ως και το τέλος της. Θα φεύγαμε Κυριακή πρωί από Ηράκλειο για Σαντορίνη. Ο καιρός δεν ήταν καλός κι έτσι φύγαμε Κυριακή βράδυ για Πειραιά, χάνοντας έτσι μια μέρα από την εκδρομή μας. Παρ' όλα αυτά, ήταν μια εκδρομή από την οποία διδαχθήκαμε πολλά και ίσως ωριμάσαμε περισσότερο από ότι περιμέναμε. Πρώτη φορά βρεθήκαμε για τόσες μέρες όλοι μαζί, και μάθαμε περισσότερο ο ένας τον άλλον. Αλλά το κυριότερο ήταν ότι αποκτήσαμε αυτογνωσία και έμαθε περισσότερο ο κάθε ένας τον εαυτό του.

Και μετά από δυο εβδομάδες ξεκίνησαν οι Πανελλήνιες (και πολυαναμενόμενες) εξετάσεις. Ήταν μια εμπειρία που δεν θα ήθελα να ξαναζήσω... Είναι και πώς το βιώνει το κάθε παιδί, εγώ όμως, είχα πάρα πολύ άγχος χωρίς ουσιαστικό λόγο (τώρα που κάνω τον απολογισμό μου) και έκανα εμετούς σχεδόν κάθε μέρα. Τα θέματα φέτος ήταν δύσκολα σε σχέση με τις άλλες χρονιές, αλλά το σύστημα είναι τέτοιο που σαν μαθητής δεν μπορείς να κάνεις τίποτα άλλο από το να παπαγαλίζεις.

Αυτή τη στιγμή, έχω τελειώσει τις εξετάσεις μου. Δεν σκέφτομαι πώς τα πήγα αλλά σκέφτομαι το γεγονός ότι ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ τελείωσα. Προετοιμαζόμαστε πυρετωδώς για την τελευταία παράστασή μας στο σχολείο, που ονομάζεται «Το Πανόραμα του πρώτου μισού του 20ου αιώνα». Σκεπτόμενη τα όσα πέρασα... Δεν ξέρω από πού να αρχίσω. Πάντως η αίσθηση που μου έχει αφήσει αυτό το σχολείο είναι πολύ γλυκιά. Όσες απογοητεύσεις κι αν πέρασα εξ αιτίας της αδιαφορίας ορισμένων, είμαι πολύ χαρούμενη που γνώρισα τέτοιους ανθρώπους με τέτοιο ήθος. Αναφέρομαι και στους καθηγητές και στους συμμαθητές μου. Καθηγητές που ήταν πάντα δίπλα μου σε ότι κι αν χρειάστηκα, να με συμβουλεύσουν, να με πάρουν αγκαλιά και ενίοτε να με μαλώσουν. Καθηγητές που άφησαν στην άκρη κάποιες στιγμές την απόσταση που μας χωρίζει και ήρθαν δίπλα μας να μας ακούσουν. Με δίδαξαν να αγαπώ τους ανθρώπους, να αγαπώ την τέχνη, να σέβομαι, να σκέφτομαι, να είμαι ειλικρινής, να εκτιμώ, να προσφέρω, να συνεργάζομαι, να είμαι δυναμική και αυθόρμητη, να είμαι ΕΛΕΥΘΕΡΗ. Εφόδια ανεκτίμητα. Κάποια μέρα ελπίζω να τους βγάλω ασπροπρόσωπους...

Όσο για τους συμμαθητές μου... Πόσο τα αγαπώ τα παιδιά. Ο καθένας με τις αρετές του. Και φυσικά, ο καθένας με τα κακά του. Τα οποία παραβλέπω προς στιγμήν και τα σκέφτομαι με χιούμορ! Η Μπέλα, η Κιμ, η Αλίνα, η Γιάννα, η Αναστασία, η Κατερίνα, η Ντιζιάνα, η Δήμητρα, η Ελευθερία, ο Νίκος, η Στάσα, η Τζίνα, ο Αλέξης, η Λέιλα, και εγώ, η Εύη. Παιδιά με χιούμορ, ταλέντα και καλοσύνη. Ξέρω πως δεν θα κρατήσουμε επαφές όλοι, όμως με αγάπη θα σκεφτόμαστε ο ένας τον άλλον στη ζωή μας. Με αγάπη και χαμόγελο.

Δύσκολο να πεις τόσα πολλά, μα συνάμα και τόσα λίγα. Πάντως το Καλλιτεχνικό Σχολείο Ηρακλείου όσες ζωές κι αν ζήσω, σαν επιλογή μου δεν θα την άλλαζα ποτέ, ούτε και τα χρόνια που πέρασα εδώ, ποτέ και για τίποτα.

“Μόνο αν κάνεις αυτό που αγαπάς είσαι ευτυχισμένος”

Η συγγραφέας Μ. Δασκαλάκη μιλάει στα παιδιά του Καλλιτεχνικού

Η βραβευμένη Ηρακλειώτισσα συγγραφέας Μαρία Δασκαλάκη επισκέφτηκε το Καλλιτεχνικό Σχολείο Ηρακλείου στην Πρ. Αμερ. βάση Γουρνών στα πλαίσια του μαθήματος της δημιουργικής γραφής. Η συγγραφέας συζήτησε με τους μαθητές του Γ θεάτρου στο γυμνάσιο που μεταξύ άλλων της πήραν μια συνέντευξη που το πρώτο μέρος της δημοσιεύεται στο πρώτο φύλλο της εφημερίδας του σχολείου.

Από την επίσκεψη της κ. Δασκαλάκη στις εγκαταστάσεις του Σχολείου.

> “Τα παιδικά μου χρόνια στο Ηράκλειο ήταν κάπως μελαγχολικά. Αντίθετα, θυμάμαι με πολλή αγάπη τα ανέμελα παιδικά καλοκαίρια μου στο χωριό, όπου μέναμε οικογενειακώς τρεις ολόκληρους μήνες στο μικρό εξοχικό μας που δεν είχε ούτε ηλεκτρικό ρεύμα (κι ακόμα δεν έχει)! Αυτός ο τρόπος ζωής ήταν πρωτόγνωρος για μένα και σημάδεψε τη μετέπειτα ζωή μου”

Αυτό τον καιρό ετοιμάζετε κάποιο άλλο βιβλίο;

Πάντα κάτι γράφω, πάντα κάτι έχω στα σκαριά. Αυτό τον καιρό, όμως, συγκεκριμένα, κάνω τις τελικές διορθώσεις σε ένα εφηβικό μυθιστόρημα που έχω ήδη ολοκληρώσει και σε ένα παιδικό που αναφέρεται στους λαθροκυνηγούς των ζώων που έχουν χαρακτηριστεί ως «είδη υπό εξαφάνιση».

Οι γονείς σας, σας στήριξαν στην επαγγελματική σας σταδιοδρομία;

Προήλθα από μια μεσοαστική οικογένεια με πατέρα καθηγητή και μητέρα νοικοκυρά που –όπως οι περισσότεροι υπερ-προστατευτικοί γονείς- ήθελαν να σπουδάσω, να μπω στο δημόσιο και να έχω μια μόνιμη δουλειά που θα μπορεί να μου εξασφαλίζει εσαεί τα προς το ζην. Στην πορεία, βέβαια, κατάλαβαν πως δεν θα γίνονταν έτσι ακριβώς τα πράγματα. (Αυτό δεν ξέρω κατά πόσο το κατάλαβαν μόνοι τους βλέποντας τις επιλογές μου και την πορεία μου ή κατά πόσο εγώ τους έκανα να το καταλάβουν μέσα από τις πολλές συγκρούσεις που είχαμε!). Διότι η δική μου κοσμοθεωρία έλεγε πως μόνο αν κάνεις αυτό που αγαπάς, είσαι πραγματικά ευτυχισμένος στη ζωή και βάσει αυτού πορεύτηκα. Οι δυσκολίες ήταν πολλές, μα τώρα έχω αρχίσει και δρέπω τους καρπούς των προσπαθειών μου. Οι γονείς μου, πλέον εδώ και χρόνια, το έχουν καταλάβει αυτό, το σέβονται και με στηρίζουν απόλυτα στο κάθε μου βήμα. Μάλιστα, η μητέρα μου πριν μερικές ημέρες, μου τηλεφώνησε και μου είπε: «Κάνεις αυτό που σου αρέσει κι αυτό είναι πολύ σημαντικό, παιδί μου!».
Τι καλύτερο από το να πιστεύουν σε σένα οι δικοί σου άνθρωποι;

Πώς ήταν τα παιδικά σας χρόνια στο Ηράκλειο;

Τα παιδικά μου χρόνια στο Ηράκλειο ήταν κάπως μελαγχολικά. Αντίθετα, θυμάμαι με πολλή αγάπη τα ανέμελα παιδικά καλοκαίρια μου στο χωριό, όπου μέναμε οικογενειακώς τρεις ολόκληρους μήνες στο μικρό εξοχικό μας που δεν είχε ούτε ηλεκτρικό ρεύμα (κι ακόμα δεν έχει)! Αυτός ο τρόπος ζωής ήταν πρωτόγνωρος για μένα και σημάδεψε τη μετέπειτα ζωή μου. Οι λάμπες πετρελαίου, ο ξυλόφουρνος, η παρέα με τα παιδιά του χωριού, οι εξορμήσεις στα χωράφια, η εξοικείωση με τα ζώα και κυρίως χωρίς τηλεόραση και τηλέφωνο! Έχανα το χρόνο, τις μέρες, την ώρα. Διάβαζα πολλά εξωσχολικά βιβλία κι έμαθα να κάνω πολλά πράγματα που ως παιδί της πόλης φοβόμουν. Κάναμε πολλές βόλτες με την αδερφή μου... Φτιάχναμε πηλό με χώμα και νερό και μετά κάναμε ό,τι κατασκευές μπορεί κανείς να φανταστεί. Τα παιδικά μου χρόνια στο χωριό ήταν ονειρεμένα.

Το βιβλίο σας «Μυστική αποστολή: το μυστήριο του καμένου δάσους» βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα; Τι σας παρακίνησε να το γράψετε;

Η υπόθεση του βιβλίου εξελίσσεται στο νησί των Παξών και η ιδέα μπήκε στο μυαλό μου πριν περίπου δέκα χρόνια, όταν είχα επισκεφθεί τους Παξούς μαζί με συμφοιτήτριές μου. Με μάγεψε αυτό το μέρος. Όλες μας μάγεψε κι αντί να μείνουμε ένα Σαββατοκύριακο –όπως είχαμε αρχικά κανονίσει- μείναμε πάνω από βδομάδα, μέχρι που γυρίσαμε πίσω μόνο με τα χρήματα των εισιτηρίων στις τσέπες μας! Από τότε ήθελα να γράψω κάτι για τους Παξούς, αλλά μου έλειπε το θέμα. Αυτό, ήρθε πριν μερικά χρόνια με τις πυρκαγιές στην Πελοπόννησο, όταν έβλεπα στην τηλεόρασή μου τις φλόγες να φτάνουν στην Αρχαία Ολυμπία. Τότε τα κομμάτια του παζλ ενώθηκαν και το βιβλίο μου άρχισε να δημιουργείται αρχικά μέσα στο μυαλό μου και μετά έγραψα την ιστορία. Όπως καταλάβατε, θέμα του βιβλίου είναι οι πυρκαγιές με σκοπό την οικοπεδοποίηση δασικών περιοχών. Ευτυχώς, βέβαια, το καμένο δάσος στους Παξούς είναι αποκύημα της φαντασίας μου κι όχι πραγματικότητα. Εξάλλου, γι’ αυτό υπάρχουν και οι πέντε μικροί ήρωες στο βιβλίο, για να σώσουν το νησί των Παξών από την ολοκληρωτική καταστροφή.

(θα ακολουθήσει το β’ μέρος της συνέντευξης στο επόμενο φύλλο)

Το ερωτηματολόγιο επιμελήθηκαν οι μαθήτριες του Γ’ θεάτρου: Αλεβιζάκη Νίκη ,Κεφάλα Ιζαμπέλλα και Σαραντοπούλου Νεφέλη

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ COMENIUS: ART BUILDS

Ανταλλαγή πολιτισμικών

Τα αποτελέσματα των εργασιών του προγράμματος

Της Καλλιόπης Ουσαντζοπούλου
Καθηγήτριας Γαλλικής Γλώσσας
και Πολιτισμού

Στα πλαίσια του ευρωπαϊκού προγράμματος Comenius ''Art Builds Cultural Diversity'', όπου συμμετέχει το Καλλιτεχνικό Σχολείο Ηρακλείου για τα έτη 2010-2012, αποφασίσαμε να εντάξουμε δύο εργασίες: μία με θέμα το γλωσσικό μωσαϊκό των τριών τάξεων του γυμνασίου μέσω της καταγραφής των γλωσσών που διδάσκονται εντός και εκτός σχολείου, αυτών που κατανοούν και αυτών που χρησιμοποιούν για να επικοινωνήσουν στο σχολικό, οικογενειακό και ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον και μία δεύτερη εργασία με τη συμμετοχή κυρίως μαθητών/τριών της α' γυμνασίου και θέμα «founding the polyglot tower» δηλαδή τη δημιουργία ενός πολυπολιτισμικού οικοδομήματος μέσω της πολυγλωσσίας. Στη δεύτερη εργασία επιλέξαμε τη συγκεκριμένη τάξη για τους παρακάτω λόγους: α) η εργασία μας θα έχει λογική συνέχεια και στις επόμενες σχολικές χρονιές/τάξεις, β) η ηλικία 12-13 ετών προσεγγίζει αυτή των μαθητών/τριών των αντίστοιχων σχολείων με τα οποία συνεργαζόμαστε στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα (Γερμανία, Πορτογαλία και Τουρκία), γ) στην α 'γυμνασίου εντοπίσαμε μαθήτριες να ομιλούν γλώσσες που συναντάμε σπάνια στο σχολικό, φιλικό και ευρύτερο περιβάλλον: δανέζικη, νορβηγική και τουρκική ενώ για παράδειγμα η ολλανδική, αλβανική, ρωσική και ιταλική αποτελούν γλώσσες που συναντώνται συχνότερα στο σχολείο μας καθώς ζούμε σε ιδιαίτερα τουριστική περιοχή και λόγω σημαντικού αριθμού αλλοεθνών ή/και μικτής προέλευσης οικογενειών.

Γλωσσικό μωσαϊκό

Κατά τη διάρκεια του πρώτου τριμήνου του σχολικού έτους 2010-2011 και της εκμάθησης της γαλλικής και γερμανικής ως β' ξένης γλώσσας, ανακαλύψαμε τον πολυγλωσσικό πλούτο του μαθητικού δυναμικού του σχολείου μας μέσα από τους επικοινωνιακούς διαλόγους «γνωριμίας». Κρίναμε εξαιρετικά ενδιαφέρον να γνωρίσουμε καλύτερα τις χώρες προέλευσης/καταγωγής των μαθητών/τριών μας καθώς και τις γλώσσες που χρησιμοποιούν για να επικοινωνήσουν στο οικογενειακό και φιλικό τους περιβάλλον αλλά και να μοιραστούμε την πολυπολιτισμική εμπειρία πολυγλωσσίας με το μαθητικό μας κοινό.
Συντάξαμε έντυπο αναζήτησης πληροφοριών με σκοπό α) να καταγράψουμε τις χώρες προέλευσης του μαθητικού δυναμικού του Καλλιτεχνικού Γυμνασίου καθώς και των γονέων τους, β) τις γλώσσες που μαθαίνουν εντός και εκτός ελληνικού δημόσιου σχολείου όπως φροντιστήριο, ιδιαίτερα μαθήματα, αλλόγλωσσα σχολεία (ολλανδικό, αγγλικό, κλπ.), γ) σε τι επίπεδο (μέτριο, καλό, πολύ καλό) καταλαβαίνουν, μιλούν και γράφουν καθεμία γλώσσα και δ) με ποιόν/ά εξασκούν τη γλώσσα, για παράδειγμα με το άμεσο οικογενειακό τους περιβάλλον, με τους/τις φίλους/ες, κλπ.
Μοιράσαμε το έντυπο στους μαθητές/τριες κατά τη διάρκεια μιας διδακτικής ώρας της β' ξένης γλώσσας υπό την εποπτεία των Καθηγητριών Γαλλικής και Γερμανικής γλώσσας αντίστοιχα. Σε κάθε τμήμα πριν τη συμπλήρωση του εντύπου έγινε σύντομη ενημέρωση για το ευρωπαϊκό πρόγραμμα όπου συμμετέχει το σχολείο μας και το σκοπό της έρευνας ενώ ακολούθησε συζήτηση με θέμα την πολυπολιτισμικότητα όπως την αντιλαμβανόμαστε στην καθημερινότητά μας.
Σε σύνολο ..... μαθητών/τριών του Γυμνασίου συμπλήρωσαν το πληροφοριακό έντυπο 110 εκ των οποίων 85 κορίτσια και 25 αγόρια.
95 μαθητές/τριες γεννήθηκαν στην Ελλάδα και 15 σε άλλη χώρα. 68 από Έλληνες γονείς, 32 από μικτής προέλευσης γονείς εκ των οποίων ο ένας ελληνικής καταγωγής, και 10 από γονείς αλλοεθνείς.
Η ελληνική και η αγγλική γλώσσα διδάσκονται στο μαθητικό σύνολο του γυμνασίου ενώ κατά το ήμισυ η γερμανική και η γαλλική.
Η ελληνική και αγγλική αποτελούν τις γλώσσες που στην πλειοψηφία τους καταλαβαίνουν, μιλούν και γράφουν οι μαθητές/τριες καθώς τις διδάσκονται σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, εκτός και εντός σχολείου και τις χρησιμοποιούν στην καθημερινή τους ζωή. Ακολουθούν η γερμανική και η γαλλική ως β' ξένη γλώσσα διδασκαλίας και χρήσης. Από τις γλώσσες που δε διδάσκονται στο ελληνικό σχολείο προηγείται η ολλανδική (12 μαθητές/τριες) και ακολουθούν η ιταλική και ρωσική (6), η σερβική και αλβανική (5) κυρίως λόγω γονικής προέλευσης.
Εκτός ελληνικού δημόσιου σχολείου 94 μαθητές/τριες παρακολουθούν φροντιστηριακά μαθήματα στην αγγλική γλώσσα εξαιτίας του διεθνούς κύρους της. 11 μαθητές/τριες διδάσκονται τη γερμανική στο φροντιστήριο και 11 την ολλανδική στο ολλανδικό σχολείο. Φροντιστηριακά μαθήματα παρακολουθούν 7 μαθητές/τριες στην ελληνική, 6 στη γαλλική, από 3 στην ιταλική και σερβική, 2 στη ρωσική και τουρκική και 1 ρουμανική, μολδαβική και ουκρανική.
Η ελληνική αποτελεί την κύρια γλώσσα που εξασκούν 98 μαθητές/τριες στο οικογενειακό, φιλικό και ευρύτερο περιβάλλον τους, 42 την αγγλική, 15 τη γερμανική, 10 την ολλανδική, 6 τη ρωσική, από 5 την αλβανική, σερβική και ιταλική και σε μικρότερο ποσοστό τις άλλες γλώσσες (γαλλική, δανέζικη, νορβηγική, μολδαβική, ουκρανική, λιθουανική, ρουμανική).
Ορμώμενοι από τα αποτελέσματα της έρευνας και καθ' όλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, μας δόθηκε η ευκαιρία να ανταλλάξουμε εμπειρίες «πολιτισμών» και «γλωσσών» κατά τη διδασκαλία. Για παράδειγμα στην ύλη των ξενόγλωσσων βιβλίων του γυμνασίου υπάρχουν θεματικές ενότητες όπως το «σχολείο» ή η «κουζίνα» όπου οι μαθητές/τριες αντάλλαξαν πληροφορίες για τις διατροφικές συνήθειες ή τα εκπαιδευτικά συστήματα αντίστοιχα των περιοχών προέλευσης τους. Όλη η τάξη επανέλαβε σε διάφορες γλώσσες το «γεια μας!», «χρόνια πολλά», κ.ά.. Ανακαλύψαμε ομοιότητες και διαφορές στις ώρες των γευμάτων, στην ετυμολογική προέλευση των σχολικών μαθημάτων, στη διάρκεια των εκπαιδευτικών βαθμίδων, στο ωράριο, στις αργίες. Εντοπίσαμε λέξεις κοινής προέλευσης (αρχαιοελληνική, λατινική), ακούσαμε και προφέραμε τις ίδιες και στις διαφορετικές γλωσσικές εκδοχές εκμεταλλευόμενοι τη γλωσσική ποικιλομορφία του μαθητικού δυναμικού της τάξης. Συνοπτικά παρατηρήθηκε ο παρακάτω γλωσσικός συνδυασμός:
ελληνικά>γαλλικά>ιταλικά>ρουμανικά
γαλλικά>αγγλικά
ιταλικά>αλβανικά
αγγλικά>γερμανικά
γερμανικά>ολλανδικά
ρωσικά>ουκρανικά

Founding the polyglot tower

Δημιουργήσαμε ομάδα εργασίας με μαθήτριες

CULTURAL DIVERSITY πληροφοριών

από το Καλλιτεχνικό Σχολείο

από την α' γυμνασίου με σκοπό: α) να γνωρίσουμε τις γλώσσες που χρησιμοποιούν οι συμμαθητές/τριες ξεκινώντας από το άκουσμα των ήχων μέσω της αλφαβήτου, τον εντοπισμό ομοιοτήτων και διαφορών στα γράμματα, τον τονισμό, τις λέξεις και απλές προτάσεις μέσω της παρατήρησης, β) να επιχειρήσουμε την καταγραφή μικρών «διαγλωσσικών» διαλόγων και τέλος να επικοινωνήσουμε «διαγλωσσικά».
Κατά τη διάρκεια του 1ου τριμήνου, ακολουθώντας το αναλυτικό πρόγραμμα εκμάθησης β' ξένης γλώσσας, αποφασίσαμε να εργαστούμε στον παρακάτω διάλογο ώστε να μάθουμε να δίνουμε και να ζητάμε πληροφορίες σχετικά με το όνομα, την ηλικία, την προέλευση, την τάξη και τις γλώσσες που μιλάμε και μαθαίνουμε, στις γλώσσες εργασίας: α) διδασκόμενες στο σχολείο ελληνικά, αγγλικά, γερμανικά, γαλλικά , β) ομιλούμενες από τη μαθητική ομάδα ολλανδικά, αλβανικά, σερβικά, ρωσικά, δανέζικα, νορβηγικά, τουρκικά, ιταλικά και γ) στην πορτογαλική γλώσσα καθώς μιλιέται από το συνεργαζόμενο σχολείο στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα.
Κάθε μαθήτρια της ομάδας ανέλαβε να καταγράψει το διάλογο στις γλώσσες που μιλάει, ακούει ή/και μαθαίνει σ' ένα τετράδιο το οποίο ονομάσαμε «COMENIUS – ABCD». Κάθε έκφραση γραφόταν σε μία σελίδα ξεκινώντας από τις διδασκόμενες στο σχολείο γλώσσες (ελληνικά, αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά) και έπειτα στη/στις γλώσσες που μιλάει με την οικογένεια η ίδια η μαθήτρια ή κάποιος/α συμμαθητής/τρια. Έπειτα έγινε ανταλλαγή τετραδίων έτσι ώστε σε κάθε σελίδα να έχουν καταγραφεί οι εκφράσεις του διαλόγου σε όλες τις γλώσσες εργασίας. Για παράδειγμα:
Ελληνικά> Καλημέρα!
English> Good morning!
Deutsch> Gutentag!
Français> Bonjour !
Nederlands> Goede morgen!
Italiano> Buongiorno!
Shqip> Miredita!
Srpski> Dobar dan!
Русски> Доьрый денъ!
Norsk> God dag!
Türkçe> Günaydın!
Dansk> Go' morgen!
Portugues> Bom dia!
Κατά την αντιγραφή υπήρξε ιδιαίτερη δυσκολία στη ρωσική γλώσσα γι' αυτό χρησιμοποιήθηκε κατά προσέγγιση η λατινική αλφάβητος. Κατά το άκουσμα των εκφράσεων σε καθεμία από τις γλώσσες εργασίας εντοπίστηκαν παρόμοιοι ήχοι αλλά και νέοι. Η νορβηγική, δανέζικη και τουρκική προφορά όξυναν το ενδιαφέρον των μαθητριών.
Κατά τη διάρκεια του 2ου τριμήνου, είτε τα τελευταία 5' του μαθήματος είτε στις κενές ώρες, επιχειρήσαμε την επικοινωνιακή υλοποίηση με τον εξής κυκλικό τρόπο:
Η «Ελληνίδα» μαθήτρια χαιρέτιζε την «Τουρκάλα» συμμαθήτρια της ΓΕΙΑ ΣΟΥ!, η «Τουρκάλα» της ανταπέδιδε το χαιρετισμό Selam! Και έπειτα χαιρέτιζε την «Αγγλίδα» η οποία απαντούσε Hello! Και συνέχιζε στην επόμενη... Ο γλωσσικός κύκλος αφορούσε μία έκφραση κάθε φορά με εναλλαγές ομιλούντων ώστε καθεμία από τις εθνικότητες να έχει επικοινωνήσει με τις υπόλοιπες.
Στο 3ο τρίμηνο, οι μαθήτριες κατέγραψαν σε κείμενο word ολόκληρο το διάλογο στη γλώσσα εργασίας που είχαν αναλάβει με τη συνδρομή συμμαθητών/τριών τους . Χρησιμοποιώντας το πληκτρολόγιο ανακαλύψαμε για κάθε πλήκτρο ένα θησαυρό συμβόλων πέρα των εμφανών και για καθεμία από τις γλώσσες πλούτο παραλλαγών όπως για παράδειγμα η κυριλλική και λατινική γραφή της σερβικής γλώσσας Βοσνίας Ερζεγοβίνης, Μαυροβουνίου, Σερβίας.
Με τη βοήθεια μαθήτριας της Γ' λυκείου και της καθηγήτριας Θεατρολογίας, βιντεοσκοπήσαμε τους διαγλωσσικούς διαλόγους.

Επίλογος

Η αξιοποίηση της γλωσσικής πολυμορφίας του σχολείου μας οδήγησε:
στην ανάπτυξη δεξιοτήτων όπως η αναγνώριση ήχων, στοιχείων γραφής και προέλευσης λέξεων, οικείων και μη οικείων με τις γλώσσες που αποτελούν «μητρική γλώσσα» του μαθητικού δυναμικού,
στην ανταλλαγή πολιτισμικών πληροφοριών,
στην αξιοποίηση αποκτηθέντων γνώσεων για διαπολιτισμική επικοινωνία.

ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΓΛΩΣΣΑ	ΜΑΘΑΙΝΩ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ	ΜΑΘΑΙΝΩ ΕΚΤΟΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ	ΕΞΑΣΚΩ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ	85	6	76
ΑΓΓΛΙΚΗ	85	74	36
ΓΑΛΛΙΚΗ	47	6	2
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ	41	8	14
ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ	0	8	7
ΙΤΑΛΙΚΗ	0	3	5
ΣΕΡΒΙΚΗ	0	3	4
ΡΩΣΙΚΗ	0	2	6
ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ	0	1	2
ΜΟΛΔΑΒΙΚΗ	0	1	1
ΤΟΥΡΚΙΚΗ	0	1	1
ΟΥΚΡΑΝΙΚΗ	0	1	0
ΑΛΒΑΝΙΚΗ	0	0	3
ΔΑΝΕΖΙΚΗ	0	0	1
ΝΟΡΒΗΓΙΚΗ	0	0	1
ΛΙΘΟΥΑΝΙΚΗ	0	0	1
ΑΓΟΡΙΑ			
ΕΛΛΗΝΙΚΗ	25	1	22
ΑΓΓΛΙΚΗ	25	20	6
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ	17	3	1
ΓΑΛΛΙΚΗ	12	0	0
ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ	0	3	3
ΤΟΥΡΚΙΚΗ	0	1	0
ΑΛΒΑΝΙΚΗ	0	0	2
ΣΕΡΒΙΚΗ	0	0	1

Στο σχολείο: Δημοτικό, Γυμνάσιο
Εκτός σχολείου: Φροντιστήριο, Αλλόγλωσσο σχολείο

A B C D project

Το Καλλιτεχνικό Σχολείο Ηρακλείου από το Σεπτέμβρη του 2010 συμμετέχει σε ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα Comenius που εγκρίθηκε κατόπιν αιτήσεως και χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ABCD project (Art Builds Cultural Diversity)* είναι μια πολυμερής σχολική σύμπραξη από 4 σχολεία : το Καλλιτεχνικό Σχολείο Ηρακλείου, το ΕΒ,2 NAUS από το Λάγκος της Πορτογαλίας, το Fraenkelstrasse Schule από το Αμβούργο της Γερμανίας και το Cengiz Topel από την πόλη Μπάτμαν της Τουρκίας. Στα πλαίσια αυτού του προγράμματος τα 4 σχολεία από Γερμανία, Πορτογαλία, Ελλάδα και Τουρκία υλοποιούν δραστηριότητες από κοινού ή ξεχωριστά, με σκοπό την προώθηση της πολιτισμικής διαφορετικότητας. Στόχος του προγράμματος είναι η ανάδειξη της διαφορετικότητας, η κατανόηση και η αποδοχή «του άλλου» καθώς και η καλλιέργεια του σεβασμού απέναντι σε όλες τις κουλτούρες. Απώτερος σκοπός είναι ο περιορισμός των ρατσιστικών συμπεριφορών και η ανάπτυξη πνεύματος αλληλεγγύης και ενότητας στη σχολική κοινότητα και κατ' επέκταση στην κοινωνία.
Η πρώτη συνάντηση των εμπλεκομένων καθηγητών πραγματοποιήθηκε στο Λάγκος της Πορτογαλίας (Νοέμβριος 2010) όπου και συζητήθηκαν οι δραστηριότητες του πρώτου έτους υλοποίησης του προγράμματος. Με το τέλος του σχολικού έτους (Μάιος του 2011) πραγματοποιήθηκε συνάντηση στο Αμβούργο της Γερμανίας, όπου και παρουσιάστηκαν και αξιολογήθηκαν οι πραγματοποιηθείσες δραστηριότητες από κάθε χώρα. Ενδεικτικά μπορούμε να αναφέρουμε δραστηριότητες του Καλλιτεχνικού Σχολείου που υλοποιήθηκαν σε διαφορετικές τάξεις του σχολείου και παρουσιάστηκαν στη Γερμανία, όπως : «Ημέρα Κατά του Ρατσισμού, 21η Μάρτη», «Ανθρώπινα Δικαιώματα», «Προκατάληψη και Ρατσισμός» (Β.Αλεγκάκη), «Ταξίδι στους πολιτισμούς της γης» (Ε.Αλατσάκη), «Ρατσισμός» (Ζ.Λέκκα), «Ανθρώπινα Δικαιώματα» (Ζ.Λέκκα-Ε.Αλατσάκη), «SI-DA-YES, Ναι, ο πολιτισμός και στο πιάτο μας» (Π.Λυκάκη), «Γλωσσικό Μωσαϊκό του Σχολείου μας», «Founding the Polyglot Tower", "Kimbu" (Κ.Ουσαντζοπούλου).
Κατά τη διετή διάρκεια του προγράμματος (2010-2012) προβλέπονται 12 μετακινήσεις καθηγητών προκειμένου να ανταλλαγούν μεθοδολογίες και διδακτικές πρακτικές, καθώς και 12 μετακινήσεις μαθητών από κάθε σχολείο της σύμπραξης. Η μαθητική αυτή συνάντηση θα πραγματοποιηθεί στο Λάγκος της Πορτογαλίας το Μάιο του 2012 σε ένα τριήμερο, δημιουργικό, πολύ-πολιτισμικό φεστιβάλ στο οποίο θα εμπλακούν ενεργά μαθητές και καθηγητές όλων των σχολείων.
Αξίζει να αναφερθεί σε αυτό το σημείο ότι, κατόπιν κοινού διαγωνισμού μεταξύ των σχολείων για το λογότυπο του προγράμματος, το νικητήριο λογότυπο ανήκει στις μαθήτριες του Καλλιτεχνικού Σχολείου Καλακώνα Ιωάννα, Κωνσταντινίδη Κλειώ και Νικολάου Ήλιδα, μαθήτριες της Γ΄ Γυμνασίου, οι οποίες εμπνεύστηκαν και αποτύπωσαν καλλιτεχνικά την ιδέα αυτής της συνεργασίας.
*Η Τέχνη χτίζει την πολιτισμική διαφορετικότητα.

Ζωή Λέκκα

Λέτε να υπάρξουν ξανά Έλληνες μετανάστες;

Της Ολίβιας Βαρδάκη
Μαθήτριας Β' Γυμνασίου

Όπως όλοι ξέρουμε η ζωή των μεταναστών στις μέρες μας είναι πολλή σκληρή! Αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα ! Πάρα πολλοί Έλληνες δεν τους αποδέχονται στην Ελλάδα, επειδή πιστεύουν πως αλλοιώνουν τον κοινωνικό ιστό, παίρνουν τις δουλειές των Ελλήνων και οδηγούν τα εργασιακά δικαιώματα σε μια κατηφόρα χωρίς τελειωμό. Στην πραγματικότητα όλα αυτά είναι μια τεράστια υποκρισία της ελληνικής κοινωνίας αλλά και της ελληνικής πολιτείας. Όταν λέμε πως θέλουμε νομιμότητα στην χώρα γιατί να μην νομιμοποιηθούν οι μετανάστες; Είναι ψέμα αυτό που λέγετε ότι έρχονται για να μείνουν στην Ελλάδα. Οι μετανάστες περνάνε από την Ελλάδα με προορισμό μια πλούσια Ευρωπαϊκή χώρα. Εμείς τους κρατάμε εδώ!

Η κυβέρνηση έχει υπογράψει συμφωνίες που απαγορεύουν την έξοδο τους από την χώρα.
Και εμείς όμως σαν κοινωνία τους θέλουμε εδώ να δουλεύουν φτηνά, να προσέχουν τους γονείς και τα παιδιά μας χωρίς δικαιώματα, χωρίς διεκδικήσεις!
Πριν από μερικούς μήνες σκοτώθηκε ένας Αιγύπτιος καθαριστής τζαμιών, ημέρα Κυριακή στο Υπουργείο Εργασίας ανασφάλιστος και εμείς το ακούσαμε απλά σαν είδηση. Ίσως να στενοχωρηθήκαμε και λίγο για τα τέσσερα παιδιά του που έμειναν χωρίς πατέρα! Αυτή η υποκρισία της ελληνικής κοινωνίας και πολιτείας σημαίνει πως δεν μάθαμε ποτέ τίποτα από τον πόνο των δικών μας ελλήνων μεταναστών όταν πριν από πολλά χρόνια στην πολιτεία Μισισιπή των Η.Π.Α έξω από ορισμένα καταστήματα διάβαζαν: Απαγορεύεται η είσοδος , στους μαύρους , στους σκύλους και στους Έλληνες.
Λέτε να υπάρξουν ξανά Έλληνες μετανάστες στο μέλλον;

Πρέπει να κάνουμε εξοικονόμηση χρημάτων

Του Ισίδωρου Μπλούγκαρη
Μαθητή Β' Γυμνασίου

Η οικονομική κρίση έχει επηρεάσει όλες τις οικογένειες, αυτό έχει σαν συνέπεια να επηρεάζονται και τα παιδιά.
Με την οικονομική κρίση έχουν λιγοστέψει τα χρήματα στις οικογένειες και δεν μπορούν να πληρώνουν τα δίδακτρα στα φροντιστήρια , γυμναστήρια και ψυχαγωγία.
Τα παιδιά περνάνε περισσότερες ώρες μέσα στο σπίτι παίζοντας ηλεκτρονικά παιχνίδια περισσότερο απ' όσο πρέπει.
Τα παιδιά αυτά χάνουν πολλά πράγματα από τη ζωή τους όπως βόλτες και παιχνίδια με τους φίλους τους ,δεν κάνουν αθλητισμό και άλλες δραστηριότητες. Τα παιδιά πρέπει να κάνουν εξοικονόμηση χρημάτων και αποταμίευση γιατί τα χρόνια που θα έρθουν θα είναι πιο δύσκολα.

Γλυκές προτάσεις

ΙΤΑΛΙΑ- Τιραμισού

Υλικά: 6 κρόκοι, 1 ¼ κούπες λευκή ζάχαρη, 1 ¼ κούπες τυρί μασκαρπόνε, 1 ¾ κούπες κρέμα γάλακτος (για σαντιγί), 340γρ μπισκότα σαβουαγιάρ, 1/3 της κούπας λικέρ με γεύση καφέ

Οδηγίες
Ανακάτεψε τους κρόκους και την ζάχαρη σε μπεν μαρί με νερό που βράζει. Χαμηλώστε την φωτιά και ψήστε για περίπου 10 λεπτά ανακατεύοντας συνεχώς. Βγάλτε τα από την φωτιά και χτυπήστε τα στο μίξερ μέχρι να πάρουν ένα λεμονί χρώμα. Προσθέστε το μασκαρπόνε στους κρόκους και χτυπήστε μέχρι να ομογενοποιηθούν. Σε ένα άλλο μπολ χτυπήστε την κρέμα γάλακτος μέχρι να σφίξει .Απαλά ανακατέψτε την με το μείγμα των κρόκων και αφήστε το στην άκρη.
Χωρίστε τα σαβουαγιάρ σε δυο ομάδες και τοποθετήστε τα στον πάτο και τις άκρες ενός γυάλινου μπολ .Ραντίστε με το λικέρ και απλώστε την μισή κρέμα. Επαναλάβετε με τα σαβουαγιάρ το λικέρ και την κρέμα..Τέλος γαρνίρετε με κοσκινισμένο κακάο. Αφήστε το στο ψυγείο για αρκετές ώρες η για μια νύχτα.

ΛΙΒΥΗ -Basboosa

Υλικά: Σιρόπι: 2 κούπες ζάχαρη, 2 κούπες νερό, 1 λεμόνι, 3 κουταλιές της σούπας μέλι
Basboosa: 3 κούπες σιμιγδάλι, 1 κούπα αλεύρι, 1 ½ κουταλάκι baking powder, 1 κούπα ζάχαρη, 1 κούπα λάδι, 1 κούπα γάλα
Οδηγίες:
Για το σιρόπι: ξεφλουδίστε το λεμόνι με ένα αποφλοιωτή για πατάτες για να πάρετε φαρδιές λωρίδες.
Στύψτε το λεμόνι.
Βράστε την ζάχαρη ,το νερό, και τον χυμό λεμονιού.
Προσθέστε τις φλούδες λεμονιού
Βράστε τα μέχρι οι φλούδες λεμονιού να σκληρύνουν ή μέχρι το μείγμα να αποκτήσει πυκνότητα σιροπιού.
Βάλτε το μέλι και αφήστε το στην άκρη μέχρι να φτιάξετε το basboosa .
Ανακατέψτε το σιμιγδάλι, το αλεύρι και το baking powder.
Προσθέστε το λάδι και ανακατέψτε καλά.
Λαδώστε ένα μεγάλο ταψί (25 x 40cm περ.)
Προσθέστε το γάλα στο μείγμα λίγο πριν το ψήσετε.
Τοποθετήστε το μείγμα στο ταψί με ένα κουτάλι και βρέξτε το χέρι σας με λίγο γάλα για να το ισιώσετε.
Ψήστε για ½ ώρα στους 175 Κελσίου
Κόψτε το σε τετραγωνάκια και επιστρέψτε το στον φούρνο για αλλά 5-10 λεπτά
Μόλις το βγάλετε από τον φούρνο ρίξτε το σιρόπι

Αναστασιάδη Κατερίνα,
μαθήτρια Α λυκείου

Να δώσουμε το λόγο στα παιδιά

Σε όλους μας αρέσει να μιλάμε στα παιδιά, μα σπάνια ακούμε τι προσπαθούν να μας πουν πραγματικά και ακόμα σπανιότερα αφουγκραζόμαστε τις ανάγκες τους.
Σήμερα λοιπόν ας σωπάσουμε εμείς οι μεγάλοι και ας δώσουμε το λόγο στα παιδιά.
Και να τι θα μας έλεγαν αν μπορούσαμε να τα ακούσουμε:
Αν ζω μέσα στην κατανόηση, μαθαίνω να έχω υπομονή.
Αν ζω μέσα στη δικαιοσύνη, μαθαίνω να είμαι δίκαιος.
Αν ζω μέσα στην ασφάλεια, μαθαίνω να πιστεύω.
Αν ζω μέσα στην κριτική, μαθαίνω να κατακρίνω.
Αν ζω σε εχθρικό περιβάλλον, μαθαίνω να καυγαδίζω.
Αν ζω μέσα στην ντροπή, μαθαίνω να αισθάνομαι ένοχος.
Αν με δέχονται όπως είμαι, μαθαίνω να βρίσκω την αγάπη μέσα στον κόσμο.
Τα παιδιά δικαιούνται να ζουν σε ένα ειρηνικό, ασφαλές και υγιές περιβάλλον για να βιώσουν με αξιοπρέπεια τα παιδικά τους χρόνια. Ένα περιβάλλον στο οποίο δεν θα λείπει το νερό,. καθαρός αέρας για να αναπνέουν.
Ας φροντίσουμε όλοι μας να κάνουμε αυτό το πολύτιμο δώρο στα παιδιά μας.
Ας τους χαρίσουμε τα όμορφα πράσινα δάση μας, τις κρυστάλλινες πηγές, τις λαμπερές θάλασσες, τον καθαρό αέρα.
Δώρα τόσο πολύτιμα και τόσο μοναδικά όπως τα ίδια τα παιδιά.
Η Χάρτα των δικαιωμάτων του παιδιού αναφέρει:
- Δικαιούμαι να έρθω στη ζωή. Δικαιούμαι να υπάρξω.
- Δικαιούμαι να μεγαλώσω σε έναν κόσμο χωρίς βία και φτώχεια.
- Δικαιούμαι να ζήσω σε έναν κόσμο που σέβεται και προστατεύει το φυσικό περιβάλλον.
- Δικαιούμαι να έχω ελεύθερη πρόσβαση στον μαγικό κόσμο της γνώσης.
- Δικαιούμαι να έχω ελεύθερο χρόνο και χώρο για να παίζω.
- Δικαιούμαι να μάθω τί είναι καλό για την σωματική και ψυχική μου υγεία.
- Δικαιούμαι να περνάω αρκετό χρόνο με τους γονείς μου.
- Δικαιούμαι να ζήσω με αθωότητα και ανεμελιά τα παιδικά μου χρόνια.
- Δικαιούμαι να ζήσω σε μια κοινωνία που προστατεύει τα προσωπικά μου δεδομένα.
- Δικαιούμαι έναν κόσμο ανθρώπινο, δίκαιο και ειρηνικό.

Ένα κόσμο στον οποίο θα μεγαλώσουν αύριο τα δικά μου παιδιά.

(Πηγή UNICEF)

Οι άνθρωποι που βοήθησαν

Η εφημερίδα του σχολείου μας, είναι αποτέλεσμα συλλογικής προσπάθειας και δουλειάς των μαθητών που συγκρότησαν την ομάδα του Πολιτιστικού Προγράμματος, αλλά και πολλών άλλων μαθητών, που εθελοντικά και με μεγάλη προθυμία πρόσφεραν τη βοήθειά τους και υλικό στην πρώτη μας αυτή απόπειρα.
Ανεκτίμητη ήταν η βοήθεια, οι συμβουλές και η συμπαράσταση της Διευθυντρίας κ. Καλουδιώτη Μαρίας που από τη στιγμή που προτάθηκε το συγκεκριμένο πρόγραμμα το αγκάλιασε με ενδιαφέρον και ενθουσιασμό και βοήθησε με κάθε τρόπο στην πραγματοποίησή του.
Θερμές ευχαριστίες στους συναδέλφους Βιδάκη Θανάση, Αλεξάκη Βασιλική, Σαριδάκη Μανώλη και Βλαχοχριστόπουλο Κωνσταντίνο που βοήθησαν με τις πολύτιμες συμβουλές τους στην επιλογή του υλικού, στις διορθώσεις και στο στήσιμο της εφημερίδας.
Ευχαριστώ ιδιαίτερα τις μαθήτριες της Γ' Λυκείου που παρά την πίεση χρόνου που είχαν για τις Πανελλαδικές, πρόθυμα ανταποκρίθηκαν όταν τους ζήτησα βοήθεια:
– Ντιζιάνα Μπαλλόλι για το σήμα "Τεχνοτρόπιο"
– Εύη Καρβουνάκη, για τη συγκινητική αναδρομή της σε όλα τα χρόνια της στο Καλλιτεχνικό Σχολείο
– Δήμητρα Δασκαλάκη για τις σκέψεις της, βγαλμένες απ' την ψυχή της, σχετικά με την αξία του χορού

Μαρία Παπαδάκη

Προγράμματα του Σχολείου

Το Καλλιτεχνικό Σχολείο εκπόνησε κατά το σχολικό έτος 2010–2011 τα παρακάτω προγράμματα σχολικών δραστηριοτήτων

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ	ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
Αλατσάκη Ευανθία Καλουδιώτη Μαρία	"Φώναξε τα παιδιά να μαζέψουν τη στάχτη και να τη σπείρουν" Γ. Σεφέρης–Θεατρικό
Αλεγκάκη Βασιλική	Βότανα–Βοτανικός κήπος
Αλεξάκη Βασιλική	Τα αδέσποτα της πρώην Αμερικανικής Βάσης Γουρνών
Αλεξάκης Ευάγγελος	"Σαν στο σπίτι μας" Ανθόκηπος στην αυλή του Σχολείου
Βαλεργάκης Αντώνιος Καλουδιώτη Μαρία	Με τον τρόπο του Μπόρχες– Διαβάζοντας στη Σχολική Βιβλιοθήκη
Δεττοράκη Χαρίκλεια	Βιολογικός λαχανόκηπος στο Σχολείο μας
Ιερωνυμίδη Ιωάννα	Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας
Καλουδιώτη Μαρία	www.proble–m.com
Κουτη Φανή	Διατροφή των Εφήβων
Λέκκα Ζωή	ABCD game
Λυκακη Πέπη	SI. DA.YES: Ναι, ο πολιτισμός και στο πιάτο μας
Μαραγκουδάκης Εμμανουήλ	Εθελοντισμός και υγεία– Αιμοδοσία, δωρεά ιστών και οργάνων
Παπαδάκη Μαρία	Το Σχολείο της καρδιάς μας The Schooll of our heAPT–Εφημερίδα
Σιδερης Γεώργιος	Ισλάμ και κοινωνία στην Τουρκία

Το Καλλιτεχνικό Σχολείο ιδρύθηκε το 2004 και έχει ως σκοπό την αξιοποίηση του ταλέντου των μαθητών του στο πλαίσιο του αναλυτικού προγράμματος του σχολείου και την καλλιέργεια της ανιδιοτελούς αγάπης για την Τέχνη.
Στο Σχολείο αυτό υπάρχουν τρεις κατευθύνσεις : Θέατρο-Κινηματογράφος, Χορός και Εικαστικά.
Οι μαθητές εισάγονται στην Α' Γυμνασίου ύστερα από εξετάσεις στην ζωγραφική, τον χορό και την απαγγελία και μεταφέρονται καθημερινά στο σχολείο με λεωφορεία.
Τα μαθήματα διαρκούν έως τις 15:30 με ένα διάλειμμα στις 13:45 για φαγητό.

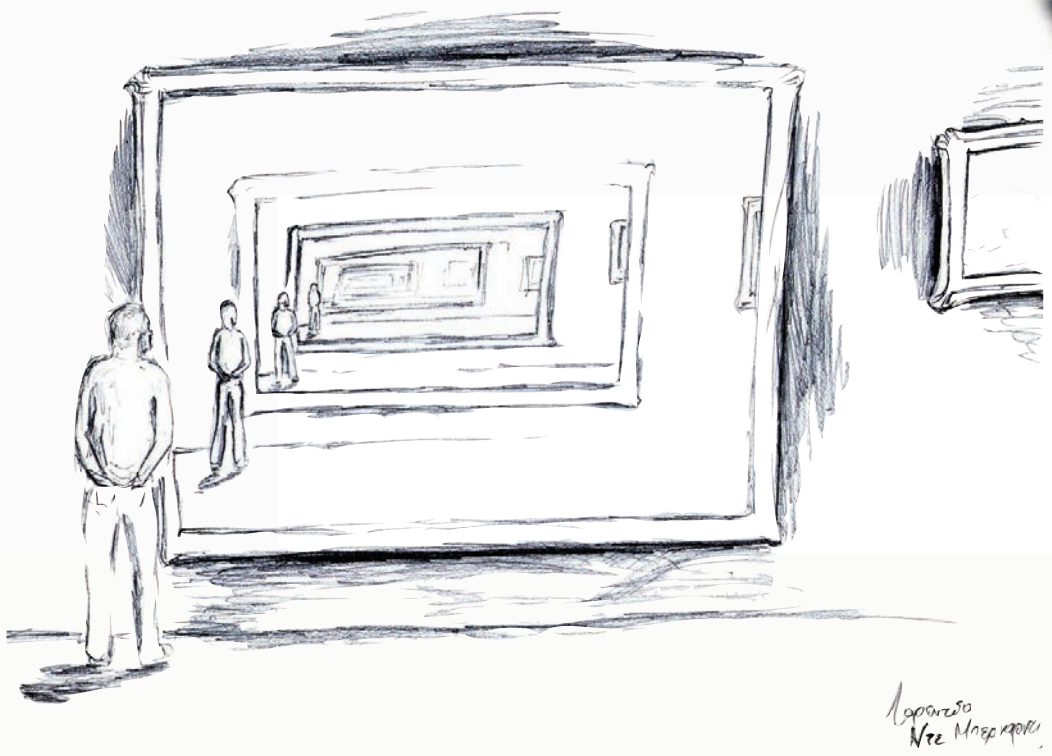

17/10/2010: Εκδήλωση στα Λιοντάρια για τη Γάζα.